

ROTA

Słyszalne na Litwie na falach krótkich

RADIO MARYJA
KATOLICKI GŁOS W TWOIM DOMU

poniedziałek - sobota - od 7⁰⁰ do 9¹⁵,
niedziela - od 8⁰⁰ do 10⁰⁰ - 15455 kHz (25 m).
Codziennie od 17⁰⁰ do 24⁰⁰ - 7400 kHz (41 m)

DODATEK HISTORYCZNO-PATRIOTYCZNY DLA POLAKÓW NA LITWIE

16-22 maja 2024 r., nr 1308

Świadek zamachu na Jana Pawła II i świadek cudu

Wyjątkowy eksponat

13 maja minęły 43 lata od zamachu na Jana Pawła II. W zbiorach Ośrodka Dokumentacji i Studium Pontyfikatu Jana Pawła II w Rzymie znajduje się „niemy świadek” tych wydarzeń. To wykonany metodą słomkową, z ziaren pszenicy, gorczycy i kukurydzy obraz Matki Boskiej Częstochowskiej. Do Rzymu – jako dar dla Ojca Świętego – przywieźli go pielgrzymi z wielkopolskich Kościołów, którzy byli świadkami zamachu na Papieża Polaka.

To wyjątkowy eksponat. – Był w tym bardzo ważnym i tragicznym momencie na placu św. Piotra, miał być też darem dla Papieża – mówi Izabela Górnicka z Ośrodka Dokumentacji i Studium Pontyfikatu Jana Pawła II w Rzymie, działającego w strukturach Watykańskiej Fundacji Jana Pawła II.

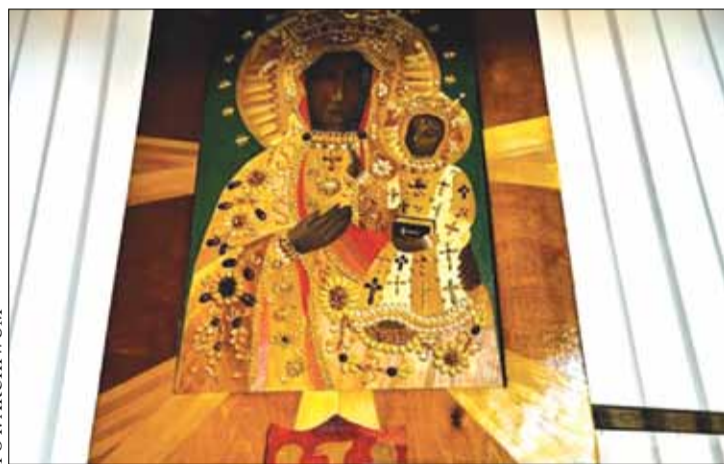
Na obrazie widnieją litery S.O.S znane marynarzom jako wzywanie pomocy. Na odwrocie napis: „Wspieraj Maryjo Ojca Świętego”. Będą one symboliczne w tej historii.

13 maja 1981 roku był ciepłym dniem. Na placu św. Piotra czekali pielgrzymi z Kościoła ubrani w tradycyjne stroje ludowe. Papamobile

z Janem Pawłem II pojawiło się kilka minut po 17.00. Słyszalne były owacje i okrzyki pielgrzymów. Ojciec Święty błogosławił zebranych. Kiedy schylił się, aby objąć półtoraroczną dziewczynkę, wówczas 23-letni Mehmet Ali Ağca wyjął pistolet i oddał z bliskiej odległości strzałę w Jana Pawła II. – Padły dwa strzały, większość przebywających na placu wpadła w dezorientację, popłoch – przytacza historię tragicznego dnia Izabela Górnicka z Ośrodka Badań i Studium Pontyfikatu Jana Pawła II w Rzymie.

Z relacji świadków zdarzenia wynika, że w pewnym momencie

Dokończenie na s. 4

Obraz Matki Bożej Częstochowskiej – wyjątkowy i symboliczny prezent od rodaków dla Jana Pawła II

Niebowski

O cokolwiek zapytasz

Czemu serce jak żebrak
gdzie indziej istnienie
wierna miłość nietrwała
ślub co przeszedł obok
czemu święty i grzesznik w tym samym peweksie
niepewność świętych jaka taska grozi

czemu łza opiekunka do gardła mi wpadła
bo szczęście się urwało nie wiadomo po co

o cokolwiek zapytasz
trzępnie cię milczenie
Bogu nie stawia się pytań daczego

Ks. Jan Twardowski

Polskie dwory w Pałacu Balińskich w Jaszunach

Dwór był miejscem przywództwa

FOT. SALCINKALIT

8 maja w Pałacu Balińskich w Jaszunach została otwarta wystawa fotografii „Stał dwór szlachecki...”. Zdjęcia Waldemara Śliwczyńskiego przedstawiają pałace, dwory i pałacyki Wielkopolski, gdzie w latach 1831-1832 przebywał słynny poeta Adam Mickiewicz.

W uroczystym otwarciu wystawy wzięli udział: mer rejonu solecznickiego Zdzisław Palewicz, Ambasador Nadzwyczajny i Pełnomocny Rzeczypospolitej Polskiej w Republice Litewskiej Konstanty Radziwiłł, dyrektor Instytutu Polskiego w Wilnie Dorota Mamaj, autor wystawy Waldemar Śliwczyński, dyrektorka

Centrum Kultury w Solecznikach Grażyna Zabarauskaitė, starosta gminy jaszunskiej Zdzisław Mażejko, społeczność Gimnazjum im. M. Balińskiego w Jaszunach.

Autor wystawy zaprosił gości do podróży w czasie, do dworów zbudowanych w XVIII wieku i za-

Dokończenie na s. 7

80. rocznica bitwy pod Monte Cassino

„Bóg dał zwycięstwo”

W lipcu 1944 r. zawarto układ Sikorski-Majski. W następnym miesiącu gen. Anders został uwolniony z więzienia na Łubiance i przystąpił do organizowania Armii Polskiej w ZSRR. Rozkaz nr 1 dowódcy tworzącej się armii wzywał „wszystkich obywateli RP zdolnych do noszenia broni, by spełnili swój obowiązek względem Ojczyzny i wstąpili pod sztandary Orła Białego”.

Po ogłoszeniu tzw. „amnestii” napływ żołnierzy do tworzącej się Armii był ogromny. Spowodowało to problemy z zakwaterowaniem i żywnością. Także uzbrojenie pozostawiało wiele do życzenia. W miarę rozbudowy armii stopniowo pogarszały się stosunki pomiędzy władzami sowieckimi a dowódcami

Dokończenie na s. 20

FOT. ARCHIWUM

Maksyma tygodnia:

„Życie to sen dla mędrców, gra dla głupców, komedia dla bogatych, tragedia dla biednych”.

Sholom Aleichem

Parada Polskości w Wilnie oczami Polaka z „Korony”

Staram się co roku uczestniczyć w wielkim majowym święcie polskości, które jest cyklicznie organizowane przez najlepiej na świecie zorganizowaną polską Wspólnotę poza Macierzą, przez Wilniuków zrzeszonych w Związku Polaków na Litwie. Nie ukrywam, że mój sentyment wynika z pochodzenia moich rodziców, którzy przez cały okres PRL tęsknili za Wileńszczyzną i rodziną, która pozostała na Litwie. U nas, w „Koronie” – jak mawia się na Wileńszczyźnie – żyje kilkaset tysięcy, a może i więcej Polaków mających właśnie silne związki rodzinne, które łączą z Wilnem i mnie.

Rodzice wspominali, że w czasie tzw. drugiej repatriacji do Polski Ludowej – w ramach, której i oni trafili na Dolny Śląsk, polskie rodziny pozostałe na Wileńszczyźnie podejmowały trudne decyzje związane z wyborem między rodzinnymi stronami, a tęsknotą za Polską, w granicach której po jałtańskiej zdradzie nie znalazły się po wojnie spore terytoria na Wschodzie. Polacy wyjeżdżali zatem z Wileńszczyzny i Grodzieńszczyzny niosąc ze sobą tęsknotę i patriotyzm.

Parada Polskości w Wilnie, bo o niej chcę napisać i za nią podziękować z całego serca, to dowód, że Polacy na Litwie, pomimo wielu dekad życia poza Macierzą zachowali swoją tożsamość narodową, dumę z siedmiuset lat obecności Polaków na Wileńszczyźnie oraz bardzo ważną jedność.

Idę ja zatem w Paradzie Polskości 2024 spod litewskiego parlamentu. Mijają mnie młodzi ludzie, w wieku moich dzieci i żal mnie ściska, że w „Koronie” w majowe dni takiej jedności starszych osób i młodego pokolenia już nie ma. Daliśmy się podzielić i mówić często, że tradycje są anachroniczne, a wszyscy jesteśmy tylko obywatelami Unii Europejskiej. Moje dzieciaki nie biorą też polskich spraw we własne ręce. W Wilnie jest inaczej, lepiej, widać dumę z bycia Polakami i dumę z Wileńszczyzny. Mijał mnie również w czasie Parady tutejszy europoseł, prezes ZPL Waldemar Tomaszewski, który tłumaczył gościowi z Polski, chyba parlamentarzysty, że należy dbać o zgodę, bo tylko dzięki zgodzie, a nie podziałom można mieć wpływ na sprawy we własnym kraju. Coś w tym musi być, bo przecież trosz-

kę zapominamy, że Polacy mieszkają także na Białorusi. Tymczasem zauważyłem także uczestników Parady z tego kraju. Moja mama wiele razy wspominała po 1989 roku, że groby rodzinne mamy i na Litwie, i na Białorusi. Sztuczny podział osłabia. Przed wyjazdem na paradę słyszałem głosy, że i na Litwie i w Koronie są tacy, którzy chcą, aby wileńscy Polacy „roztopili się” w żywiole litewskim. Co to w ogóle za nedorzeczny pomysł, aby rozbijać tak wspaniałą jedność i siłę naszych Rodaków na Wileńszczyźnie. Czy tak czasem nie działają zdrajcy polskości?

W Paradzie mijałem też ambasadora Polski Konstantego Radziwiłła. Z tych Radziwiłłów! Biło od niego dostojeństwo i chyba taka wola wynikająca z jego wileńskich korzeni, aby pokazać poparcie, ważne poparcie dla tutejszych Polaków, którzy walczą o swoje prawa, język, szkoły i ziemię każdego dnia. Bo polskość jest tu najważniejsza, co widać było po morzu biało-czerwonych flag i flag z białą-czerwoną szachownicą z Pogonią. Jak się dowiedziałem, symbolu i barwach Wileńszczyzny. Pięknie! Słyszałem, że podobno niektórym się to nie podoba, że są jakieś jednostki, które wybierają posady, zaszczyty i euro lub złotówki zamiast polskości. Cóż, zawsze znajdzie się ktoś bez zasad i kręgosłupa moralnego. Ale na szczęście pomimo szczerania niektórych, polska karawana idzie dalej przez Litwę.

Pochód zbliżał się do Ostrej Bramy. Setki flag Polski i Wileńszczyzny, stroje ludowe, śpiewny, piękny język polski tutaj używany otaczał mnie z każdej strony.

Przyszliśmy wspólnie prosić Matkę Boską Ostrobramską o wstawienie, o opiekę i pomoc. Nikomu nikt nie kazał tu przybyć. Widać jednak, że na Wileńszczyźnie każdy Polak jest przywiązany do chrześcijaństwa i nie biega – za przeproszeniem – po paradach odmieńców. „Jak Bóg jest na pierwszym miejscu, to wszystko jest na dobrym miejscu”.

Naładowany pozytywną energią, podbudowany polskością wróciłem do „Korony”. Od razu czytam o sporach wśród polskich polityków, o kłótniach, o zdradzie sędziego, o nowych podwyżkach. Kilka dni, a ja już tęsknię z powrotem za jednością Polaków z Wileńszczyzny, za wspólnym udziałem polskich polityków w ważnych wydarzeniach. Oj ucmy się my Koroniarze od Polaków z Wileńszczyzny umiłowania polskości, narodowej jedności i zgody, bo to co najlepsze w naszym Narodzie zostało na Kresach.

„Panno Święta, co Jasnej bronisz Częstochowy i w Ostrej świecisz Bramie!” bądź łaskawa sprawić, aby Polacy z Wileńszczyzny nie dali się podzielić, abym mógł nadal uczestniczyć w wydarzeniach organizowanych przez Polaków z Litwy w kolejnych latach. Daj Boże dużo sił liderom tej społeczności, aby dali radę przeciwnościom, aby Związek Polaków na Litwie oraz ich polska partia były silne jednością, aby Wileńszczyzna zawsze mogła być polskim domem dla setek tysięcy Polaków.

Szczęść Boże, Rodacy z Wileńszczyzny!

Krzysztof Janaszkiewicz
z „Korony”

(list nadesłany do redakcji L24)

WIEŚCI z Wileńszczyzny

Z okazji święta strażaków

6 maja w Bazylice Nawiedzenia NMP w Trokach uczczono święto strażaków. Była sprawowana Msza św. Po nabożeństwie kierownictwo służby ratownictwa przeciwpożarowego w rejonie trockim i mer Andrius Šatevičius wręczyli strażakom pisemne podziękowanie. Medalami „Za zasługi w pożarnictwie” uhonorowani zostali mer Andrius Šatevičius i wicemerowa Jolanta Abuvevičienė. Następnie z koncertem wystąpiła uczennica Trockiej Szkoły Sztuk Pięknych Mantė Puišytė i nauczycielka Rasa Kanišauskaitė.

Ćwiczenia „Bastion Perkunasa 2024” w rejonie trockim

W dniach 6-8 maja na terenie samorządu rejonu trockiego odbyły się ćwiczenia „Bastion Perkunasa 2024”, które były częścią międzynarodowych ćwiczeń mobilizacyjnych „Grzmot Perkunasa 2024”. Braли w nich udział pracownicy Centrum Operacji Sytuacji Ekstremalnych Samorządu Rejonu Trockiego, przedstawiciele instytucji, żołnierze, członkowie Związku Strzelców Litewskich, funkcjonariusze policji. Wszyscy otrzymali konkretna zadania. Ćwiczenia odbywały się w Trokach, we wsi Warniki, na drodze Troki – Stare Troki. Jednostki komendatury i policja prowadzili kontrolę ochrony obiektów, oznakowania transportu, użycia środków dymnych i wybuchowych, imitacji dźwięków.

Z okazji Dnia Europy

9 maja z okazji Dnia Europy w Trokach odbyła się akcja „Jestem twórcą UE”. Uczestniczyli w niej mer Andrius Šatevičius, wicemerowie Jolanta Abuvevičienė i Jonas Kietavičius, dyrektorka Administracji Samorządu Rejonu Trockiego Dovile Daudaitė, radna Inesa Židonytė, pracownicy Centrum Kultury i Sztuki i biblioteki publicznej w Trokach, mieszkańcy. Zostały wciągnięte na maszt flagi Litwy i Unii Europejskiej. Następnie z koncertem wystąpiły maluchy ze żłobka-przedszkola „Ežerėlis” i „Obelėle”, szkoły początkowej. Była też zgaduj-zgadula „20 lat w UE”. W tym dniu zorganizowano też imprezę w bibliotece publicznej w Trokach, podczas której były odczyt, gry stołowe i spotkanie z pośłami na Sejm RL Eugenijusem Gentvilasem i Editą Rudelienė.

Biskup koszedarski w Wysokim Dworze

6 maja do gimnazjum w Wysokim Dworze zawiątał dostoyny gość – ks. biskup Jonas Ivanauskas z Koszedar w towarzystwie proboszcza parafii ks. Juozasa Bakšisa. Odbyło się spotkanie ze społecznością tej placówki oświatowej i szkoły-przedszkola „Gandriukas”.

Każdy ma jakiś talent

Gimnazjum im Witolda Wielkiego zaprasza na imprezę „Ty jesteś talentem 2024”, która odbędzie się 18 maja w Centrum Kultury i Sztuki w Trokach o godz. 15.00. Jej organizatorem jest nauczyciel muzyki w gimnazjum Klaidas Kauneckas.

Zajęcia edukacyjne w Szyrwintach

21 maja w Centrum Kultury w Szyrwintach o godz. 11.00 odbędą się zajęcia edukacyjne „Ot tobie i birbine!” Będą je prowadziła rodzina Velikiasów: Kipras (birbine), Gasparas (akordeon), Ažuolas (perkusja) i Povilas (akordeon). Opłata – 2 euro. 22 maja w tymże centrum o godz. 11.00 odbędzie się edukacja muzyczna „Mój głos”, który będzie prowadziła wokalistka Daiva Pelėdaite. Opłata 2 euro.

Z okazji Święta Rodziny

21 maja w Ośrodku Kultury w Kiauklach odbędzie się uroczysty koncert z okazji Święta Rodziny. Wystąpią: grupa wykonawców piosenek romantycznych „Prisiminimai” z Małat, trębacz Tifas Bartusevičius, grupa muzyczna z Bagasławiszek, lokalny teatr „Šėpa”.

Jan Lewicki

Wybory prezydenckie i ich prestiżowe pojedynki

12 maja głosowaniem w wyborach prezydenckich rozpoczął się maraton wyborczy na Litwie, który zakończy się dopiero na jesieni wyborami do Sejmu. Po drodze czekają nas jeszcze wybory do Parlamentu Europejskiego, które odbędą się 9 czerwca.

Tymczasem pierwszą turę wyścigu do pałacu prezydenckiego mamy już za sobą. Jej niekwestionowanym zwycięzcą zgodnie z przewidywaniami został urzędujący głowa państwa Gitanas Nausėda, który 12 maja zdobył ponad 44 proc. głosów wszystkich głosujących. Tak naprawdę od początku intrygą było, kto zostanie rywalem Nausėdy w II turze, nie zaś wynik samego prezydenta. Czy premier konserwatystka Ingrida Šimonytė, czy – być może – kandydat niezależny, którego ostatecznie poparta partia chłopów i zielonych, Ignas Vėgėlė. Šimonytė, która musiała drzeć o swój wynik do końca, ostatecznie uratowali wyborcy dużych miast, w których dość wyraźnie pokonała Vėgėlė, i z wynikiem 19,86 proc. weszła do II tury. Vėgėlė musiał zadowolnić się trzecim miejscem z wynikiem nieco ponad 12 proc.

Wybory, które odbywały się w cieniu wojny za wschodnią granicą, siłą rzeczy za główny wektor sporu musiały mieć bezpieczeństwo. Ale intrygi na tym polu nie było, bowiem praktycznie wszyscy kandydaci (za wyjątkiem kowieńczyka Eduardasa Vaitkusa) wykazali się zrozumieniem powagi sytuacji, pokazali dojrzałość polityczną w tym aspekcie, należyte zrozumienie roli sojuszy wojskowych (NATO), bez których Litwa jak i podczas II wojny światowej padłaby w ciągu kilku godzin.

Nieoczekiwanie jednak (a może wcale oczekiwanie) intrygą w dyskusjach przedwyborczych okazały się kwestie światopoglądowe. Narodowy nadawca LRT bardzo wyeksponował sprawy jedнопłciowych związków partnerskich czy Konwencji Stambulskiej, które to zagadnienia za przyczyną obecnie rządzącej konserwatywno-liberalno-liberalnej koalicji nie schodzą z wokandy politycznej nawet w samej końcówce kadencji sejmowej. Zagadnieniu LRT poświęciło jedną z debat, która przebiegła burzliwie. Wykazała ona, że gorącymi zwolennikami sprzecznymi z litewską Konstytucją jedнопłciowych związków partnerskich są premier Ingrida Šimonytė oraz były szef litewskiego Sądu Konstytucyjnego profesor Dainius Žalimas, za którego przesowowania to litewski Trybunał Konstytucyjny orzekł kuriozalną definicję małżeństwa jako „neutralnego płciowo”. Šimonytė powyższy bełkot genderystów w pełni popiera, zapewniła podczas debaty, że gdyby była wybrana na prezydenta, to podpisałaby ustawę o neutralnych płciowo związkach partnerskich. Pod taką ustawą podpisałby się też Giedrimas Jęglinskas, kandydat partii „Vardan Lietuvos”. Wszyscy inni kandydaci – Nausėda, Vėgėlė, Žemaitaitis, Vaitkus i Mazuronis – bardziej lub mniej ostentacyjnie taką możliwość

odrzuć. Wyborcy, jak pokazały wyniki głosowania, również dość ostentacyjnie odrzucili kandydatów wspierających tęczową rewolucję na Litwie. Jęglinskas zaliczył ostatni wynik – 1,36 proc., ambitny Žalimas, który liczył na 10 proc., otrzymał finalnie niespełna 3,6 proc. i był trzeci od końca. Potem tłumaczył, że jego potencjalni wyborcy „głosowali strategicznie”, czyli nie na niego tylko na Šimonytė. Dzięki ich błyskotliwości i wyrobieniu politycznemu premier weszła do II tury, ratując tym samym honor kandydatów „niepopulistycznych”. Žalimas bowiem do takowych zaliczył wśród ósemki startujących tylko siebie i Šimonytė właśnie. Wpadł zatem profesor w wyborach jak bohater skeczu aktorów Szyrwinda i Dzierżawina, w którym ten ostatni występujący pod ksywą Zakadr Zakadrowicz Nietronutyj był tak „popularny” w sferach filmowców, że tylko w ostatnim roku „nie sniła się aż w 17 kartinach” (na naszego Zakadra Zakadrowicza nie zagłosowało 12 maja aż blisko 97 proc. świadomych wyborców).

Ale omawiane wybory miały też dwa wątki personalne, prestiżowe. Chodzi o osobistą rywalizację prezydenta Nausėdy i premier Šimonytė oraz dwóch profesorów prawa czyli właśnie Žalimasa i Vėgėlė. W tym ostatnim przypadku konflikt personalny wynikał również z odmiennego traktowania litewskiego prawa i Konstytucji, gdy idzie o już wspomniane ustawy i konwencje dotyczące rodziny, małżeństwa, płci ludzkiej. Profesor Vėgėlė we wszystkich tych przypadkach stał na stanowisku konstytucjonalisty, który broni litery prawa przed manipulacjami i interpretacjami rodem z „brukselskiej szkoły prawa”, gdzie – jak trzeba – to ślimaka uznaje się za rybę, a marchewkę za owoc. Twardo bronił instytucji małżeństwa w konstytucyjnym znaczeniu jako „dobrowolnego związku mężczyzny i kobiety”. Tymczasem profesor Žalimas jest na zupełnie innym biegunie prawnym w tym ideologicznym w jego interpretacji temacie. Dość powiedzieć, że posunął się swego czasu nawet do gróźb wobec sędziów, którzy uczciwie zgodnie z litewskim prawem odmówili legalizacji związków partnerskich dla dwóch par jedнопłciowo męskich, argumentując, że na Litwie brak jest odpowiedniej ustawy. Žalimas oburzony takim werdyktem sugerował wówczas w mediach, że takim sędziom nie miejsce w litewskim sądownictwie, ponieważ w tym przypadku musieli orzekać nie na mocy prawa litewskiego tylko europejskiego oraz moralii. Jakiej moralii, nie sprecyzował. A my nie będziemy dopytywać pełni obawy, że może rozum profesora zniknął po prostu, gdy dowiedział się o werdykcie sędziów nieodpowiadającym jego ideologicznemu widzimisię. Profesor Vėgėlė bez mała czterokrotnie przeskoczył w wyborach na prezydenta swego kolegę profesora Žalimasa.

Prestiżowy pojedynek, jako się rzekło, stoczyli też Nausėda z Šimonytė. Wystarczy sobie przypomnieć, że przed 5 laty obaj kandydaci już skruszyli ze sobą kopie wyborcze i wtedy Šimonytė doznała zawstydzającej klęski w II turze, mimo wygranej w pierwszej. Trauma po niespodziewanej kompromitacji w II turze później rzutowała na całą kadencję w postaci niewspółpracy konserwatystów z wybranym prezydentem. Próbowali go wręcz anihilować na urzędzie, pozbawiając np. kompetencji w polityce zagranicznej. Te słynne boje o uniemożliwienie prezydentowi Nausėdzie reprezentowania Litwy w Brukseli, którą to funkcję przejął on po swej poprzedniczce na urzędzie Dali Grybauskaitė. Konserwatyści uznali jednak, że ponieważ Šimonytė zna angielski i jest premierem, więc to ona ma jeździć do stolicy europejskich biurokratów. Prezydent ostatecznie nie dał się wykołogować z Brukseli, a jego racje i wyższość kompetencji w polityce zagranicznej właśnie potwierdzili wyborcy 12 maja.

Wszelkie prognozy na II turę też są jednoznaczne. Nikt nawet nie gdyba, kto zwycięży (choć oczywiście wybory rozpoczynają się od pustej kartki, od nowa i trzeba na nie przyjść). Jedyńa niewiadomą pozostaje, czy Nausėda wygra proporcją 80 proc. do 20 proc., czy może Šimonytė uda się wyszarpać maksimum potencjału liberalnych sił i przegrać tylko wynikiem 30 proc. do 70 proc. Puentując całość wyników I tury, nie sposób nie dostrzec bardzo dobrego rezultatu (ponad 9 proc.) Remigijusa Žemaitaitisa, który jeszcze niedawno wydawało się, że leżał na deskach po tym, gdy został przez Sąd Konstytucyjny pozbawiony mandatu posła. Utopijny w poglądach na litewską neutralność w sferze bezpieczeństwa kowieńczyk Eduardas Vaitkus może święcić wiktoria z swymi ponad 7 procentami poparcia.

A zatem jeżeli chodzi o końcowy wynik wyborów prezydenckich, mamy w zasadzie pełną jasność. Inaczej zaś rzecz wygląda, gdy chodzi o wybory do Parlamentu Europejskiego. Profesor Žalimas, który kandyduje również do PE, w kilka godzin po swej kompromitacji prezydenckiej ogłosił, że jest politykiem „antypopulistycznym” i w tym celu właśnie wybiera się do Brukseli, by walczyć z populistami. Liczy przy tym, że na te wybory do urn przyjdą wyborcy „bardziej rozbudzeni politycznie” i docenią jego profesorską magnificencję. Jako oczywisty populistę w oczach profesora (bo uważam, że małżeństwo składa się z mężczyzny i kobiety, a i klimat jest pojęciem obiektywnym niepodlegającym regulacji człowieka) zachęcam do wyborów europejskich 9 czerwca i zepsucia dobrego nastroju „niepopulistom” z dziurą ozonową w ich głowie raczej, nie w niebie...

Tadeusz Andrzejewski,
radny rejonu wileńskiego

TYDZIEŃ NA LITWIE

„Pajūrio ekspresas” zaprasza do skorzystania z oferty weekendowej

Spółka przewozu pasażerów „LTG Link” ósmy sezon z rzędu proponuje mieszkańcom Litwy w dni wolne skorzystać z możliwości podróży do nadmorskich kurortów. „Pajūrio ekspresas” rozpocznie kursowanie od 31 maja a zakończy 25 sierpnia. Łączonymi rejsami pociągów i autobusów będzie można podróżować między Wilnem i Połagą, Nidą, Prejłą oraz Juodkrantė. Podróżujący do Połagi z pociągu będą musieli przesiąść się do autobusu na dworcu kolejowym w Kretyndze, a ci co zamierzają odpoczywać w miasteczkach Neringi – na dworcu kolejowym w Kłajpedzie.

Litewska spółka na wystawie logistycznej w Moskwie

Jak donosi litewska prasa, litewska spółka transportowa „Tersis” wzięła udział w wystawie logistycznej, która w końcu marca odbywała się w Moskwie. Na pytanie dziennikarzy, czy to oznacza, że spółka prowadzi działalność na rynku kraju agresora, przedstawiciele „Tersisa” odpowiedzieli przecząco. Tłumaczyli, że w dorocznej

wystawie wzięli udział klienci spółki m.in. z Chin, Turcji, Indii, Azerbejdżanu, Kazachstanu i tylko dlatego przedstawiciele litewskiej spółki wzięli udział w tym przedsięwzięciu. Zapewniali, że żadnej działalności na rynku rosyjskim nie prowadzą. Zwrócili uwagę, że w moskiewskiej wystawie, uważanej za największą w Rosji wzięła udział spółka z Wielkiej Brytanii.

Spadł wskaźnik zachorowań na grype i COVID-19

Wraz z końcem sezonu zachorowań na grype, zmniejszyła się liczba chorych na tę chorobę i COVID-19. Jak poinformowało Narodowe Centrum Zdrowia Społecznego, w żadnym z rejonów kraju zachorowalność na grype i inne choroby dróg oddechowych nie przekroczyła poziomu epidemii. Najmniejszy wskaźnik zachorowań na choroby dróg oddechowych odnotowano w okręgu poniewieskim, a największy – w wileńskim.

Wyprodukowano rekordową ilość energii elektrycznej z paneli fotowoltaicznych

W kwietniu tego roku w kraju został pobity rekord wyprodukowania i generowania energii pochodzącej z elektrowni słonecznych. Według Agencji Energetyki Litwy (LEA), w ubiegłym miesiącu wyprodukowano 124,54 GWh energii elektrycznej, czyli osiągnięto rekordowy wynik. Według LEA, wyprodukowana w kwietniu ilość energii elektrycznej zaspokoiła 66 proc. zapotrzebowania konsumentów. W kwietniu zarejestrowano również 75 godzin, gdy w kraju wyprodukowano energii elektrycznej więcej niż wynosiło zapotrzebowanie, co jest również najlepszym wynikiem od czasów zamknięcia Ignalińskiej Siłowni Atomowej.

Wsparcie w wysokości 10 tys. euro nowo zatrudnionym funkcjonariuszom

Wilno stara się pozyskać nowych funkcjonariuszy policji – w lutym zatwierdzono jednorazowe świadczenie w wysokości 10 tys. euro dla nowych policjantów. Wnioski o świadczenie złożyło już 18 funkcjonariuszy nowo zatrudnionych w jednostkach strukturalnych Głównego Komisariatu Policji Okręgu Wileńskiego. Planuje się, że do końca lipca zatrudnienie znajdzie ok. 50 kolejnych kursantów. Wsparcie finansowe można uzyskać po uzyskaniu wykształcenia funkcjonariusza policji. Pomiędzy funkcjonariuszami, stołecznym samorządem i Głównym Komisariatem Policji Okręgu Wileńskiego zostaje podpisane trójstronne porozumienie, na mocy którego policjanci zobowiązują się pracować w Wilnie przez co najmniej 5 lat w pełnym wymiarze czasu pracy.

Wyjątkowy eksponat

Dokończenie ze s. 1 w niebo wzbity się spłoszone gołębie. Wśród modlących się był także ojciec Kazimierz Przydatek (Radio Watykańskie) – to on stanął przed mikrofonem i zakomunikował, że Papież został ranny – mówi Izabela Górnicka.

Wieczorem, tego samego dnia wydarzyła się kolejna nietypowa sytuacja. Podmuchał wiosenny wiatr zrzucił kościński obraz, a zebrani dostrzegli napis na jego odwrocie „Wspieraj Maryjo Ojca Świętego”. – Jedną z pielgrzymujących pomysłała wtedy, że to dobry znak. Po północy pielgrzymi usłyszeli, że zakończyła się operacja i stan Jana Pawła II jest stabilny, jest nadzieja na ocalenie. Dopiero wówczas plac św. Piotra zaczął pustoszeć, a jedynymi z ostatnich, którzy go opuścili byli właśnie pielgrzymi z Kościan –

mówi Izabela Górnicka. – To była dla nich niedokończona pielgrzymka, bo już nie mieli ochoty zwiedzać Rzymu, czuli wielki smutek. To były lata 80. XX wieku, czasy PRL i zdobycie środków na taki wyjazd było nie lada wyzwaniem – dodaje.

Powrót świadków

Po dwóch latach pielgrzymi – po zbiórce pieniędzy – wrócili do Rzymu. – W Sali Klementyńskiej na Watykanie 20 listopada 1983 roku wręczyli Ojcu Świętemu album upamiętniający ową przerwana audyencję. Padły wówczas słowa „byliśmy w czasie zamachu”, a Papież odpowiedział „Naprawdę musieliście się za mnie bardzo gorąco modlić, skoro po raz kolejny możemy się spotkać” – opowiada Górnicka.

Ta wzruszająca historia ma jeszcze jeden wątek. Do ramy

obrazu, w dolnej części, dołączono tarczę z wymodelowanym ze słomki Białym Orłem w koronie. – Korona została doklejona dopiero po przekroczeniu polskiej granicy. Pielgrzymi obawiali się, że orzeł w koronie nie zostanie przepuszczony – mówi Górnicka.

Korona nie zachowała się w muzealnych zbiorach. Można jednak oglądać wykonany przez anonimowych artystów obraz z Kościan. Obraz, który był świadkiem tragicznych wydarzeń z 13 maja 1981 roku. Obraz, którego przesłanie okazało się być symboliczne, a nawet może uchodzić za element cudu.

Zamachowiec

13 maja 1981 roku na placu św. Piotra strzelał zbiegły z więzienia turecki terrorysta Mehmet Ali Ağca. Schwytyany przez wiernych został

oddany w ręce policji. Ağca urodził się nieopodal Malatyi w Turcji. Związany był z Ruchem Wyzwolenia Narodu Tureckiego (RWNT) – lewicową organizacją terrorystyczną, która miała powiązania z bułgarską i sowiecką bezpieką. Historycy wskazują, że po zamachu komunistyczne służby próbowały zacierać ślady. Zaangażowane w ten proceder były służby bułgarskie, wschodniemieckie i sowieckie. Proces Mehmeta Alego Ağcy rozpoczął

się w Rzymie 20 lipca 1981 roku. Został skazany na dożywocie. 27 grudnia 1983 roku Ağca odwiedził w więzieniu w Rzymie Jan Paweł II, wybacząc mu.

W czerwcu 2000 roku zamachowiec został ułaskawiony przez ówczesnego prezydenta Włoch Carlo Azeglio Ciampi. Został przekazany Turcji, gdzie odbywał karę za zabójstwo dziennikarza.

„Radio Watykańskie”

Fot. KUL/Monika Stojowska

Doskonała okazja, aby zajrzeć do seminarium duchownego

Pragniesz bliżej poznać wyjątkową architekturę Wilna? Weź udział w wydarzeniu „Open House Vilnius”, podczas którego wilnianie i goście stolicy będą mogli odwiedzić stołeczne budynki, które zwykle są zamknięte dla odwiedzających. W wydarzeniu bierze też udział Seminarium Duchowne im. św. Józefa w Wilnie.

Ludzie, którzy tworzą miasto – pod takim hasłem 18-19 maja odbędzie się w Wilnie weekend otwartej architektury „Open House Vilnius”. Podczas wydarzenia wilnianie i goście stolicy będą mogli odwiedzić nowoczesne i wyjątkowe budynki w Wilnie, które zwykle są trudno dostępne lub całkowicie niedostępne dla zwiedzających. Ten popularny na całym świecie festiwal architektury na Litwie odbędzie się po raz dziesiąty.

Rejestracja wstępna na wycieczki nie jest prowadzona. Można w nich uczestniczyć na zasadzie „żywej kolejki”. Impreza bezpłatna i otwarta dla wszystkich.

W Wilnie można będzie odwiedzić 70 obiektów, między innymi, teatr „Keistuolių teatras”, Litewski Narodowy Teatr Dramatyczny, gmach Sejmu, Pałac Prezydencki, Narodową Galerię Sztuki, Dom Kupców, centralną siedzibę banku SEB, Wileński Pałac Ślubów, Wileńską Elektrownię Termofikacyjną nr 2, dom Ignacego Parczewskiego, hotel „Grata”, synagogę, centrum kultury „Dūmų fabrikas” w Nowej Wilejce (dawna fabryka kos).

Będzie też można zajrzeć do Seminarium Duchownego im. św. Józefa w Wilnie. Placówka ta będzie czekać na odwiedzających w sobotę, 18 maja, od godz. 10.00 do 20.00 (ostatnia wycieczka o godz. 19.00). Czas trwania wycieczki – 45 minut. Wycieczki odbywają się co 20 minut. Adres: ul. Kalwarij 325.

Więcej informacji o wydarzeniu na stronie www.openhousevilnius.lt

Fot. Teresa Worobiej

"ABYŚCIE PRZEZ MDG DUCHA ŚWIĘTEGO BYLI BOGACI W NADZIEJĘ" (RZ 15 13)

Odpust Zesłania Ducha Świętego w Kalwarii Wileńskiej

13-19 MAJA

13-15 MAJA
18.00 Msza Św.

16 MAJA, CZWARTEK
ADORACJA NAJŚWIĘTSZEGO SAKRAMENTU
8.00-18.00 Adoracja Najświętszego Sakramentu i możliwość spowiedzi
18.00 Msza Św. (PL i LT)
19.00 Nabożeństwo Taizé

17 MAJA, PIĄTEK
DZIEŃ KAPŁANÓW I OSÓB KONSEKROWANYCH
Program nabożeństw w jęz. litewskim:
10.00 Droga Krzyżowa od kaplicy Matki Bożej Bolesnej
14.00 Msza Św. w kościele.
18.00 Msza Św. (PL i LT)
19.00 Koncert chóru "Aidija"

18 MAJA, SOBOTA
DZIEŃ WSPÓLNOT POLSKICH
Program nabożeństw w jęz. polskim:
9.00 Droga Krzyżowa od kaplicy Matki Bożej Bolesnej
13.00 Uroczysta Msza Św. z udzieleniem Sakramentu Bierzmowania (na łące obok kościoła)
Po Mszy Św. poczęstunek i program artystyczny
WIGILIA ZESŁANIA DUCHA ŚWIĘTEGO
17.00-06.00 Program zostanie podany osobno (PL i LT)

19 MAJA, NIEDZIELA
DZIEŃ ZESŁANIA DUCHA ŚWIĘTEGO
9.00 Msza Św. w kościele (PL)
Program nabożeństw w jęz. litewskim:
9.00 Droga Krzyżowa od kaplicy Matki Bożej Bolesnej
13.00 Uroczysta Msza Św. z udzieleniem Sakramentu Bierzmowania (na łące obok kościoła) (LT)
Po Mszy Św. poczęstunek i koncert

Portal dla Ciebie i o Tobie

Rubryka powstała przy współpracy „Tygodnika Wileńszczyzny” z portalem L24.lt. Portal L24 jest jednym z dwóch czterojęzycznych portali informacyjnych na Litwie, wydawanym w językach: polskim, litewskim, rosyjskim i angielskim

Trzeba pilnować Europy – chcą ją nam ukraść...

Już w czerwcu obywatele krajów europejskich należących do Unii Europejskiej udadzą się do urn wyborczych, by wybrać nowy skład Parlamentu Europejskiego. Będą to wybory, jak podkreślają eksperci, mega ważne, bo decydujące o przyszłej Europie – jaka ona ma być... (...) Wstępowaliśmy w roku 2004 do UE jako „równi z równymi, wolni z wolnymi” i tak ma zostać. Koniec z przywłaszczaniem przez Brukselę sobie kompetencji, których jej nikt nigdy nie nadał. Koniec z pełzającym zamachem na ustrój UE, na demontaż państw narodowych, gwarantujących istnienie demokracji w Europie. Taka jest stawka czerwcowych wyborów do Parlamentu Europejskiego, gdzie konserwatyści po raz pierwszy mogą uzyskać wpływ na tworzenie składu nowej Komisji Europejskiej.

Marcin

Oderwanymi od rzeczywistości wypowiedziami Macrona powinni się zająć eksperci od psychologii i stanów urojeń wielkościowych. Bo on co najwyżej wzrostem przypomina Napoleona, poza tym nie dorasta mu do pięt...

E.A.

Trafne uwagi o słabej kondycji Unii Europejskiej i jej nieudolnych przywódców.

Czytelnik

Mająca podstawy jest uwaga, że unijne „superpaństwo” będzie w rzeczywistości „oberpaństwem” pod niemieckim butem. Nie można do tego dopuścić.

W.Z.

Przed kilkoma laty Waldemar Tomaszewski ostrzegał o zagrożeniu przed kierunkiem Europy który obrali skorumpowani eurokraci. Jak też nawoływał do obrania dla Europy kierunku opartym na wartościach chrześcijańskich: „Ugrupowania patriotyczne jednoczą siły w walce o Europę Ojczyzn – o pierwotną formę Unii Europejskiej w wydaniu jej Ojców – Schumana, Gaspieriego, Adenauera. W roku 2004 my, obywatele Litwy, wstępowaliśmy właśnie do takiej Unii Europejskiej – unii państw niezależnych. Taką jej formę i wizję chcemy zachować dla lepszej przyszłości młodych pokoleń. Z kolei poszczególne siły ultralewicowe, liberalne, nie mając na to mandatu od wyborców, uzurpowały sobie prawo do zreformowania Unii w jakąś mistyczną federację. Nie po to w swoim czasie wyszliśmy ze Związku Radzieckiego, byśmy po jakimś czasie weszli w skład kolejnej federacji. Nie zgadzamy się na taką wizję Unii Europejskiej. Ważne przy tym jest, że większość obywateli również opowiada się za wartościami chrześcijańskimi, tradycyjnymi”.

Janusz

Trzeba pilnować Europy, żeby nie została zawłaszczona i pogięta przez lewacko-liberalne siły, które narzucają wszystkim mieszkańcom Europy swój chory światopogląd i prowadzą wprost do upadku.

Szymon

Przyszłością Europy jest Europa Ojczyzn. Natomiast planowane zmiany w traktatach - a raczej manipulowanie przy nich - to zagrożenie dla przyszłości Europy i jej bezpieczeństwa.

Ryszard

Widać, że zmiany w UE idą w złym kierunku. Każdy kolejny krok to wzmacnianie centralizacji i w efekcie dominacji niemieckiej we wspólnocie.

Pytanie

Czy pozostaniemy wspólnotą niepodległych Ojczyzn, czy zostaniemy wepchnięci pod dominację Berlina?

Czytelnik

W Unii Europejskiej, za sprawą nie do końca przemyślanych propozycji kolejnych już zmian traktatów, rozgorzała dyskusja nad przegłosowanym na ostatniej sesji Europarlamentu sprawozdaniem zachęcającym do traktatowych zmian. Nasuwa się jednak pytanie czy są one w ogóle potrzebne, uważam, że nie. Bo gdyby przyjęto w przyszłości zawarte w sprawozdaniu zmiany w traktatach unijnych, to straciłyby na tym prawie wszystkie państwa członkowskie z wyjątkiem tych największych, zwłaszcza Niemiec, a środek ciężkości podejmowanych decyzji w kluczowych dla funkcjonowania państw i ich obywateli sprawach przesunąłby się do Brukseli. A nie o to przecież chodziło na początku powstania Wspólnoty Europejskiej, która miała być organizacją współpracujących ze sobą suwerennych narodów.

T.

– To już od dawna nie jest ta sama Unia Europejska, do której 20 lat temu wchodziliśmy – powiedział w okolicznościowym wywiadzie dla portalu wpolityce.pl Bronisław Wildstein – działacz niepodległościowy, pisarz, filozof, publicysta.

Jako jedna wielka polska rodzina. Ulicami Wilna przeszła wielotysięczna Parada Polskości

W sobotę, 4 maja, Wilno rozkwitło biało-czerwonymi sztandarami – ulicami litewskiej stolicy przeszła tradycyjna majowa Parada Polskości. Była to wyjątkowa okazja, aby jak co roku Polacy ze wszystkich zakątków Litwy oraz rodacy z Polski i z dalszych stron mogli spotkać się razem jako jedna wielka polska rodzina. Polski przemarsz w sercu Wilna stał się już piękną tradycją, organizowaną od dwudziestu lat przez Związek Polaków na Litwie z okazji Dnia Polonii i Polaków za Granicą i Święta Konstytucji 3 Maja. Zwieńczeniem polskiego przemarszu była Msza św. w Ostrej Bramie z udziałem wszystkich uczestników. Modlono się w intencji Polonii i Polaków za granicą. Mszę św. celebrowali księża z Wileńszczyzny i Polski pod przewodnictwem proboszcza parafii Świętych Piotra i Pawła w Wilnie, księdza Wojciecha Górlickiego. Po wspólnej modlitwie do uczestników wielotysięcznego biało-czerwonego przemarszu słowo skierował prezes ZPL Waldemar Tomaszewski. „Wspólnie robimy ogromną sprawę – pielęgnujemy naszą polskość. Otrzymaliśmy ją w spadku od naszych rodziców i dziadków, a teraz naszym zadaniem jest przekazanie jej dla przyszłych pokoleń, naszych dzieci i wnuków. Niech Królowa Narodu Polskiego, ta co Jasnej broni Góry i w Ostrej świeci Bramie, ma w opiece Polaków w Macierzy i na całym świecie” – powiedział prezes ZPL.

Krzysztof

Piękny widok, piękne stroje, wspólna uroczystość

Teresa

Parada Polskości w Wilnie jest wyjątkowym, wspólnym świętem wszystkich Polaków pod biało-czerwonymi sztandarami.

Adam

Morze biało-czerwonych flag. Polskość żyje w Wilnie i na całej Litwie. Jeden naród ponad granicami.

Mieszkaniec

Kolejna Parada Polskości w Wilnie zorganizowana przez Związek Polaków na Litwie na czele z prezesem Waldemarem Tomaszewskim zakończyła się ogromnym sukcesem. Było to wyjątkowe święto patriotyczne, łączące rodaków, przebiegło w znakomitej, radosnej atmosferze i

pozwoliło „naładować akumulatory” na kolejne tygodnie.

W jedności siła!

Jako siła społeczna możemy o wiele więcej zrobić będąc razem niż gdy każdy będzie siedzieć na własnym piecyku.

Grażyna

Niech Matka Boża Miłosierdzia z Ostrej Bramy błogostawi i strzeże Wilnian, tak jak czyni od stuleci. Pochód i cała uroczystość były wyjątkowe i wspaniałe, jak zawsze.

Stanisław

Parada dowiodła jak bardzo polskie wciąż jest Wilno i Wileńszczyzna. Mówcy przyznawali, że wciąż mocno tu biją polskie serca. I sama w tym prawda.

z Wilna

Na uwagę zasługuje że wszystko

było dopięte na ostatni przysto-wiowy guzik. Perfekcyjna organizacja, a na pewno nie jest łatwo ogarnąć tak wielkie wydarzenie. Wielkie podziękowania dla wszystkich. Nawet pogoda znakomicie dopisała!

A.

Drodzy Wilniacy - jestem autentycznie podbudowany tym ile wam się udało zrobić. Jeden naród ponad granicami.

Tomek

Na takie wydarzenie czeka się z niecierpliwością. Już myślę o przyszłorocznym marszu. A po drodze jeszcze niemało patriotycznych wydarzeń organizowanych przez ZPL w Krawczunach, na Rossie, w Zułowie, Wilnie i wielu miejscowościach Wileńszczyzny.

Nadszedł czas, byś opowiedział światu swoją historię!

Byłeś świadkiem ciekawego zdarzenia? Napisz, zrób zdjęcie, nakręć film na każdy temat i prześlij na adres info@L24.lt, a my je opublikujemy.

Wśród autorów najciekawszych tekstów rozlosujemy atrakcyjne nagrody! Świat czeka na twoją historię!

www.L24.lt info@L24.lt

Flaga Wileńszczyzny

HYMN WILEŃSZCZYZNY

Wileńszczyzny drogi kraj

Słowa i muzyka
Jana Gabriela Mincewicza

Gdzie nad Wilią drżą kaczeńce,
Zapatrzone w modrą gładź,
Świętojańskie płyną wieńce
By dziewczętom szczęście dać.

Refren: Ukochana moja ziemio,
Wileńszczyzny drogi kraj.
Na nic Ciebie nie zamienię,
Z Tobą żyć i umrzeć daj.

W Ostrej Bramie dnia każdego,
Woła wiernych dzwonów spiż.
A Trzy Krzyże Wiwulskiego,
Jak drogowskaz wiodą wzwyż.

Refren: Ukochana moja ziemio...

Rozrzucone ojców kości,
Pośród jarów, pośród gór,
Co broniły tu polskości,
Dając dla nas piękny wzór.

Refren: Ukochana moja ziemio...

Szanowni Czytelnicy!
Drodzy Mieszkańcy Wileńszczyzny!

Wileńszczyzna to szczególna i wyjątkowa ziemia, to dziedzictwo naszych przodków i spuścizna wielu pokoleń. Od wieków Wileńszczyzna to kraj wielonarodowościowy, gdzie obok siebie mieszkają Polacy i Białorusini, Rosjanie i Litwini, Żydzi i Tatarzy. Większość mieszkańców Wileńszczyzny, mimo tragicznych zawirowań historii XX wieku, nadal stanowią Polacy.

Każda wspólnota, aby mogła istnieć i rozwijać się, potrzebuje również symboli wokół których się jednoczy, na których może oprzeć swoją tożsamość. Dlatego na winiecie naszego Tygodnika widnieje jeden z herbów, ujmujących nasz symbol chrześcijański Trzech Krzyży górujących nad Wilnem oraz św. Michała Archanioła, zwalczającego zło i szatana. Symbol ten zaproponowano na początku lat dziewięćdziesiątych jako herb rejonu wileńskiego. Mając na uwadze fakt, że nasz Tygodnik jest medialnym głosem mieszkańców całej Wileńszczyzny, powstał symbol, który widnieje na pierwszej oraz innych stronach gazety, i który jest już szeroko używany podczas licznych uroczystości na Wileńszczyźnie. Symbol kojarzący się z naszą małą Ojczyzną, który stał się znakiem rozpoznawczym regionu.

Flaga Wileńszczyzny nawiązuje do barw narodowych, historii Ziemi Wileńskiej i jej rycerskich tradycji. Jest to biało-czerwona szachownica, na której widnieje Pogoń, będąca w czasach przedwojennych częścią herbu województwa wileńskiego. Flaga Wileńszczyzny jest pomostem łączącym naszą piękną przeszłość z naszymi teraźniejszymi losami. Jest elementem, który nas jednoczy i pomaga budować poczucie wspólnoty opartej na hasle „Bóg, Honor, Ojczyzna”.

KALENDARIUM HISTORYCZNE WILEŃSZCZYZNY: 16-22 maja 2024 r.

- 17 maja 1936 r. zmarł Wacław Jasiński, lekarz, profesor USB, założyciel kliniki pediatrycznej, redaktor „Pamiętnika Wileńskiego Towarzystwa Lekarskiego”.
- 17 maja 1944 r. poległ na Monte Cassino wilnianin Władysław Kamiński, prawnik, polityk, wiceprezes Wileńskiej Izby Rolniczej, poseł na Sejm RP.
- 18 maja 1998 r. powstał Uniwersytet Polski przy Stowarzyszeniu Naukowców Polaków Litwy.
- 19 maja 1907 r. urodził się Jan Władysław Badowski, aktor, reżyser. Dorastał, uczył się i pracował w Wilnie. Występował w Teatrze Letnim i Teatrze Wielkim na Pohulance. W 1937 r. wraz z żoną stworzył teatr lalkowy „Bajka”.
- 19 maja 2002 r. odbyło się uroczyste poświęcenie odbudowanych kaplic Drogi Krzyżowej w Kalwarii Wileńskiej.
- 20 maja 1907 r. urodziła się Wanda Boniszewska, zakonnica, stygmatyczka, mistyczka chrześcijańska, Służebnica Boża Kościoła Katolickiego. W 1925 r. wstąpiła do Zgromadzenia Sióstr od Aniołów. Po ślubach wieczystych w 1933 r. przebywała w domu zakonnym w Pryciunach.
- 20 maja 1522 r. Franciszek Skoryna założył w Wilnie pierwszą w Wielkim Księstwie Litewskim drukarnię.
- 20 maja 1996 r. w wileńskim gimnazjum im. Adama Mickiewicza został założony Dziecięcy Zespół Tańca „Sto uśmiechów”.
- 20 maja 2006 r. odbył się XI Zjazd ZPL, prezesem ponownie został wybrany Michał Mackiewicz.
- 22 maja 1501 r. w Wilnie został konsekrowany kościół św. Anny w stylu francuskiego gotyku.
- 22 maja 1991 r. w Mościskach odbył się trzeci etap zjazdu deputowanych Wileńszczyzny, na którym uchwalono Statut Wileńskiego Polskiego Kraju Narodowo-Terytorialnego w składzie Litwy.

Władysław Kamiński –
legionista, poseł, żołnierz

Władysław Kamiński urodził się 17 marca 1897 r. w Siedlcach. Tam w 1915 roku ukończył i zdał maturę w gimnazjum. Następnie studiował na Wydziale Prawa na Uniwersytecie Stefana Batorego w Wilnie, uzyskując dyplom w 1924 roku. Przeszedł również przez kurs podoficerski, szkołę instruktorską w Zambrowie i Zegrzu oraz szkołę oficerską 1. pułku piechoty Legionów w Zambrowie. W latach 1915–1917 służył w 5. Pułku Piechoty, m.in. walczył pod Kostiuchnówką. W 1917 roku został internowany w Szczypiornie i Łomży. Przed 1915 rokiem i po 1917 roku należał do POW. W listopadzie 1918 roku uczestniczył w rozbrajaniu Niemców i zgłosił się ochotniczo do 22. pułku piechoty Ziemi Siedleckiej.

Od 1921 roku pracował na terenie województwa wileńskiego jako sekretarz Rady Wojewódzkiej Centralnego Związku Osadników, następnie wiceprezes i prezes jego Zarządu Głównego, wiceprezes Związku Kółek Rolniczych i ZMW w Wilnie. Był członkiem Okręgowej Komisji Ziemskiej i zarządu Związku Legionistów, Wileńskiego Towarzystwa Rolniczego i wiceprezesem Wileńskiej Izby Rolniczej. Był inicjatorem powołania uniwersytetu ludowego i wielu kursów oświatowych. W latach 1928 – 1938 był wybierany na posła z

listy państwowej nr 1 (BBWR). W wyborach parlamentarnych w 1938 roku został wybrany senatorem z województwa wileńskiego. W kadencji tej należał do klubu OZN. Pracował w komisjach: budżetowej, prawniczej, rolnej. W 1938 roku został również wybrany do Komitetu Techniki Ustawodawczej.

We wrześniu 1939 roku organizował w Wilnie konspiracyjny Komitet Walki o Wyzwolenie, włączony następnie do SZP. Był członkiem SZP. Od grudnia 1939 roku do aresztowania był szefem Wydziału VI (Biuro Informacji i Propagandy) Dowództwa Wojewódzkiego SZP-Komendy Okręgu Wilno ZWZ i jednocześnie od 1940 roku był redaktorem czasopisma „Polska w

Walce”. Został aresztowany przez NKWD 11 kwietnia 1941 roku. Był początkowo więziony w Wilnie, następnie w Moskwie. 29 lipca 1941 roku został skazany na karę śmierci przez Kolegium Wojskowe Sądu Najwyższego ZSRR, którą 12 sierpnia tego roku zamieniono na 10 lat „obozu poprawczego”. Został zwolniony z więzienia 13 sierpnia 1941 roku. Nie przyjął zaproponowanego przez ambasadora RP w ZSRR Stanisława Kota stanowiska delegata Ambasady w Taszkencie, wybierając służbę w tworzącej się Armii Polskiej pod dowództwem generała Władysława Andersa. Objął dowództwo III batalionu 13 pułku piechoty („Rysiów”) 5 Wileńskiej Dywizji Piechoty Armii Polskiej w ZSRR. Od października 1942 roku był w Armii Polskiej na Bliskim Wschodzie i w II Korpusie Polskim do marca 1943 jako dowódca 15 Wileńskiego Batalionu Strzelców. W kampanii włoskiej major Władysław Kamiński walczył jako dowódca 13 Wileńskiego Batalionu Strzelców 5 Wileńskiej Brygady Piechoty w 5 Kresowej Dywizji Piechoty. W 1944 roku został awansowany na podpułkownika. Poległ w bitwie o Monte Cassino 17 maja 1944 r. prowadząc atak swojego batalionu na wzgórze San Angelo. Został pochowany na Polskim Cmentarzu Wojennym na Monte Cassino.

Dwór był miejscem przywództwa

Dokończenie ze s. 1 chowanych do dziś. Niektóre z nich zostały odrestaurowane, inne są starannie utrzymane, a jeszcze inne są zabytkami na granicy zagrożenia, ale wszystkie zachowały tajemnice swojej przeszłości. To nie przypadek, że pałac w Jaszunach został wybrany za miejsce wystawy, ponieważ ma tego samego ducha.

jej wolność. Staniewiczowie, Mianowscy, Wagnerowie, Dmochowscy, Wendziagolscy, Balińscy, Śniadecy, ks. Brzostowski, profesory Uniwersytetu Wileńskiego, naukowcy, inżynierowie, przedsiębiorcy – to tylko niewielka część słynnych ludzi, którzy budowali nasz kraj i Rzeczpospolitą Obojga Narodów.

– Warto pamiętać, warto pielę-

którzy w nim mieszkali i pracowali. Na przykład w dworach naszego rejonu mieszkało aż pięciu rektorów Uniwersytetu Wileńskiego. Nasze dwory również mogłyby pojawiać się na takich zdjęciach i podróżować do swoich rodaków w Polsce, prezentując rejon sołeczniczki – powiedział mer Zdzisław Palewicz, podkreślając, że samorząd rejonu sołecznickiego jest otwarty na różne inicjatywy i pomysły.

Dorota Mamaj, dyrektorka Instytutu Polskiego w Wilnie, skomentowała, że wystawa Waldemara Śliwczyńskiego jest prezentowana na Litwie po raz drugi, w 2018 r. w ramach wystawy „Litwo, Ojczyzno moja...” jako część wystawy, była prezentowana w Pałacu Wielkich Książąt w Wilnie.

– Pierwsze wydanie słynnego poematu epickiego Adama Mickiewicza „Pan Tadeusz” zostało opublikowane w 1834 r. Szczerłość i gościnność opisane w poemacie są idealnym obrazem tego pałacu, który jako pierwszy gości wystawę „Stał dwór szlachecki...” – powiedziała Dorota Mamaj, wyrażając nadzieję, że wystawa będzie prezentowana w innych dworach Wileńszczyzny, ośrodkach kultury i bibliotekach.

Waldemar Śliwczyński uwiecznił na zdjęciach posiadłości Wielkiego Księstwa starym, prawie stuletnim aparatem miechowym,

Waldemar Śliwczyński — (1958) członek Związku Polskich Artystów Fotografików, wydawca i redaktor naczelny „Kwartalnika Fotografia” (do 2012; w 2022 r. ponownie reaktywowany i prowadzony przez W. Śliwczyńskiego) oraz „Wiadomości Wrzesińskich” (od 1991), właściciel Wydawnictwa Kropka Śliwczyńscy, absolwent kulturoznawstwa i filozofii na UAM w Poznaniu, mieszka i pracuje we Wrześni. Jego książki – „Cisza” (2008) oraz „Topografia ciszy” (2012) oraz „808,2 km” (2015) zdobyły wyróżnienia w ogólnopolskich konkursach na Fotograficzną Publikację Roku.

chcąc być jak najbliżej ich historii, czasów, w których żył i tworzył Adam Mickiewicz.

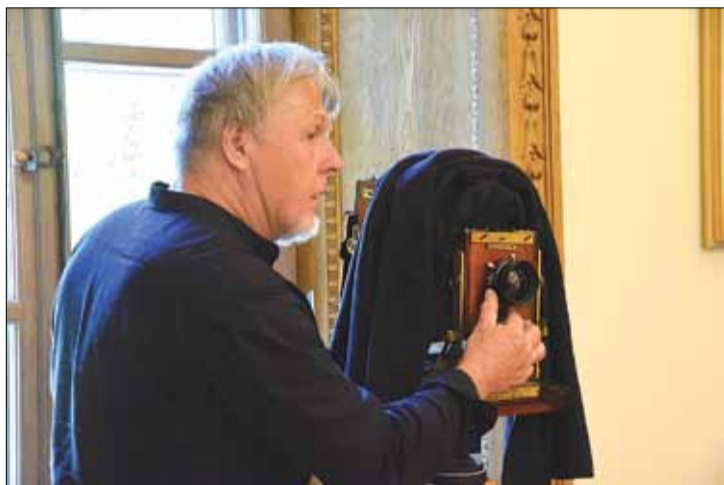
– Mieszkam w okolicach Poznania, w Wielkopolsce. Moja żona i ja lubimy podróżować po okolicy. Pewnego dnia moją uwagę przykuła stara stodoła, a gdy podjechałem bliżej, zdałem sobie sprawę, że jest bliska rozpadu. W tym samym czasie odwiedziłem małe miasteczko we Francji i zobaczyłem, jak tam starają się zachować swoje dziedzictwo. Postanowiłem więc przyczynić się swoją fotografią do zachowania mojego dziedzictwa kulturowego, aby nie zostało zniszczone. Postanowiłem fotografować rzeczy, których szkoda byłoby, gdyby uległy zniszczeniu, przez co chciałem pokazać piękno architektury – powiedział autor.

Ambasador Nadzwyczajny i Pełnomocny Rzeczypospolitej Polskiej w Republice Litewskiej Konstanty Radziwiłł podziękował

merowi rejonu sołecznickiego Zdzisławowi Palewiczowi za zachowanie kultury i dziedzictwa kulturowego rejonu.

– Pałace były systematycznie niszczone, a robiono to właśnie dlatego, że znajdowali się w nich ludzie działający na rzecz zachowania tożsamości narodowej. Dwór był miejscem przywództwa. Ratowanie ich jest ważną częścią historii i tożsamości narodowej. To prawda, że także ten dwór, który należał najpierw do jednej rodziny, potem do drugiej, w dobie obecnej należy do wszystkich i jest dostępny dla każdego. W ten sposób zostanie zachowany dla przyszłych pokoleń – powiedział ambasador Konstanty Radziwiłł, ciesząc się, że pałac w Jaszunach jest ważnym ośrodkiem kultury.

Na koniec spotkania fotograf Waldemar Śliwczyński wykonał pamiątkowe zdjęcie tym samym starym aparatem miechowym.

Zdaniem mera rejonu sołecznickiego Zdzisława Palewicza, kultura dworska jest wyjątkowa. Na przykład, na terenie rejonu sołecznickiego znajdowało się około 20 dworów, ale zachowało się tylko kilka, a większość z nich należy do samorządu – do wszystkich mieszkańców rejonu. Dwory rejonu sołecznickiego należały do ludzi, którzy kochali swoją ojczyznę i dzielnie walczyli o

gnować naszą przeszłość, warto ją materializować i wykorzystywać. W rejonie sołecznickim cenimy przeszłość nie tylko mówiąc o niej, ale także starając się ją tworzyć, aby nasze dziedzictwo służyło ludziom. Ten pałac jest jednym z przykładów. Szkoda, że nie odbudujemy niektórych dworów, ponieważ ich już nie zostało. Należy jednak pamiętać, że to nie dwór jest ważny, tylko ludzie,

Uczniowie z Kolonii Wileńskiej poznawali tajemnice Wszechświata

Chodzenie po Jowiszu

Uczniowie 5-10 klas Szkoły Podstawowej w Kolonii Wileńskiej wzięli udział w STEAM projekcie „Jesteśmy we Wszechświecie”. Celem projektu było pogłębienie wiedzy o ciałach niebieskich.

Projekt obejmował kilka przedmiotów: fizykę, chemię, biologię, geografę, matematykę, technologie. Na lekcjach fizyki uczniowie zapoznali się z różnorodnością ciał niebieskich i Układu Słonecznego, wykonywali różne zadania. Jednym z nich było wypełnienie tabeli z planetami Układu Słonecznego. Na lekcjach matematyki uczniowie obliczali promień, rysując okręgi planetarne.

Po przeanalizowaniu wszystkich informacji, które otrzymali na temat ciał Układu Słonecznego, uczniowie

7-10 klas wykonali osiem planet Układu Słonecznego przy użyciu różnych materiałów.

Uczniowie klas 5-6 zdobyli wiedzę utrwalali poprzez wykonanie modelu Układu Słonecznego. Zbierali informacje o każdej planecie, tworząc kody QR, które następnie przyklejali do każdej planety. Każda planeta znalazła swoje miejsce w naszym Układzie Słonecznym w holu na pierwszym piętrze.

Na lekcjach geografii uczniowie zapoznali się z kolekcją różnych kamieni i minerałów, przygotowali wystawę, wykonali krótki opis każdego eksponatu. Na lekcjach technologii uczniowie 9b klasy wykonali też fototapetę przedstawiającą astronautę.

Podczas projektu uczniowie utrwalali swoją wiedzę, rozwiązu-

jąc różne testy w aplikacjach kahoot i quizz.

W ramach projektu uczniowie klas 5-9 wybrali się też do Kosmoparku, który przybył do Wilna z Centrum Mikołaja Kopernika w Warszawie. Skorzystali tu z okazji, przebrania się w kostiumy astronautów. Wysłuchali informacji o planetach Układu Słonecznego, dowiedzieli się, czym są poszczególne planety i ich satelity. Uczniowie spróbowali chodzić po Jowiszu w specjalnych butach i byli bardzo mile zaskoczeni symulatorami dla astronautów. Dowiedzieli się, ile mogliby ważyć na innych planetach, usłyszały własne głosy na Marsie.

Na zakończenie projektu mieliśmy spotkanie z astronomem Henrykiem Siewiczem.

Laura Šablevičienė, st. nauczycielka biologii

Uczniowie wzięli udział w mistrzostwach młodych inżynierów

Ekscytujące wyzwanie

Uczniowie z Gimnazjum im. Szymona Konarskiego w Wilnie wzięli udział w krajowych mistrzostwach młodych inżynierów STEAM TEAM. Uczestnicy mieli tworzyć wizje i prototypy maszyn Goldberga, które należało skonstruować i zaprezentować podczas zawodów.

Zespół „Konarskio Brain” reprezentowało 5 uczniów z klas 5-7. Pod opieką nauczycielki B. Ambrozevičienė przez kilka tygodni pracowali nad swoim projektem. Mieli za zadanie stworzyć maszynę Goldberga – mechaniczne urządzenie działające na zasadzie domina, w którym jedna akcja rozpoczyna drugą, aż do zakończenia łańcucha działań. I udało się! Maszyna Goldberga, którą zbudowali, składała się z różnorodnych elementów, takich jak domino, kulki, tory, rampy i inne gadżety.

Budowa maszyny wymagała wysiłku, determinacji w dążeniu do celu, ale była też świetną zabawą. Praca zespołowa i obserwowanie, jak nasza maszyna zaczyna działać, było niesamowitym doświadczeniem. To doskonała okazja, aby rozwinąć swoje umiejętności konstruowania, poznać zasady fizyki i mechaniki w praktyce. Było to ekscytujące wyzwanie, które wymagało kreatywności i umiejętności rozwiązywania problemów.

Ewangelia na każdy dzień tygodnia

Szanowni Czytelnicy „Tygodnika Wileńszczyzny”, już w dwóchsetnym trzydziestym drugim, wydaniu mają Państwo możliwość codziennie spotykać się ze Słowem Bożym. Cieszymy się niezmiernie, że możemy przybliżyć życie, słowa i czyny Jezusa opisane w Ewangelii. Zamieszczamy Ewangelię na każdy dzień roku liturgicznego. Każdy fragment opatrzony został krótkim rozważaniem, które przyczynia się do refleksji nad przeczytanym Słowem Bożym i pomaga w zrozumieniu tego, co chce powiedzieć nam Stwórca. Na koniec każdego rozważania proponujemy krótką modlitwę, która wskazuje jedną z wielu dróg wcielania Go w życie. Niech Słowo Boże będzie inspiracją w naszym życiu.

FOT. MARLENA PASZKOWSKA

**Czwartek,
16 maja 2024
Św. Andrzeja Boboli, prezbitera
i męczennika, patrona Polski,
święto**

J 17, 20-26

**SŁOWA EWANGELII
WEDŁUG ŚWIĘTEGO JANA**

W czasie ostatniej wieczerzy Jezus podniósł swoje oczy ku niebu i powiedział: „Proszę Cię nie tylko za nimi, lecz także za tymi, którzy uwierzą we Mnie dzięki ich nauczaniu, aby wszyscy byli jedno. Podobnie jak Ty, Ojczy, we Mnie, a Ja w Tobie, tak i oni niech będą w Nas, aby świat uwierzył, że to Ty Mnie posłałeś. Obdarzyłem ich chwałą, jaką otrzymałem od Ciebie, aby byli jedno, podobnie jak My jedno jesteśmy. Ja w nich, a Ty we Mnie – niech staną się doskonałą jednością, aby świat poznał, że to Ty Mnie posłałeś i tak ich umiłowałeś, jak Mnie umiłowałeś. Ojczy, pragnę, aby ci, których Mi powierzyłeś, byli ze Mną tam, gdzie Ja jestem, aby oglądali moją chwałę, którą Mnie obdarzyłeś. Umilowałeś Mnie bowiem przed stworzeniem świata. Sprawiedliwy Ojczy! Świat Cię nie poznał, Ja jednak Cię poznałem. I oni poznali, że Ty Mnie posłałeś. Objawiłem im Twoje imię i nadal będę objawiał, aby była w nich ta miłość, jaką Mnie umilowałeś, i abym Ja był w nich”.

ABY ŚWIAT UWIERZYŁ

Z jednej strony dzieli nas wiele murów, rozdarć, co nas bardzo niepokoi. A z drugiej – ciągle mówi się o jedności... Dziś również Jezus o niej mówi: „Podobnie jak Ty, Ojczy, we Mnie, a Ja w Tobie, tak i oni niech będą w Nas, aby świat uwierzył”. Zatem zadaniem dla nas, chrześcijan, jest jedność Kościoła, aby świat uwierzył. Jedność, która – mimo że ma mocne fundamenty: jedność Ojca i Syna oraz jedność Syna Bożego ze swoimi uczniami – jest zagrożona. Powinniśmy więc o nią dbać. Nie wystarczy modlitwa o jedność czy dyskusje teologiczne i ekumeniczne spotkania. Świat potrzebuje naszego świadectwa jedności, potrzebuje, abyśmy słowami i czynami, a także naszą postawą świadczyli, że Chrystus żyje i

działa w Kościele, i wzmacnia nas swoją mocą do wyznawania wiary nawet w sytuacjach ekstremalnych.

Panie, pragnę być świadkiem jedności Kościoła, aby świat uwierzył. Proszę o jedność w świecie, w rodzinach, w społeczeństwie.

**Piątek,
17 maja 2024**

J 21, 15-19

**SŁOWA EWANGELII
WEDŁUG ŚWIĘTEGO JANA**

Gdy spożyli posiłek, Jezus zapytał Szymona Piotra: „Szymonie, synu Jana, czy miłujesz Mnie bardziej niż oni?”. Piotr odparł: „Tak, Panie! Ty wiesz, że Cię Kocham”. Wtedy powiedział do niego: „Paś moje baranki”. Zapytał go powtórnie: „Szymonie, synu Jana, czy miłujesz Mnie?”. Odrzekł Mu: „Tak, Panie! Ty wiesz, że Cię Kocham”. Powiedział mu: „Paś moje owce”. I zapytał go po raz trzeci: „Szymonie, synu Jana, czy kochasz Mnie?”. Wtedy Piotr się zasmucił, że już trzeci raz go zapytał: „Czy kochasz Mnie?”. I odpowiedział Mu: „Panie, Ty wiesz o wszystkim. Ty wiesz, że Cię Kocham”. Jezus rzekł do niego: „Paś moje owce. Uroczycie zapewniam cię: Kiedy byłeś młodszy, przepasywałeś się i szedłeś, dokąd chciałeś. Kiedy jednak się zestarzejesz, wyciągniesz swoje ręce, a ktoś inny cię przepasze i poprowadzi, dokąd nie chcesz”. Powiedział to, aby wskazać, jaką śmiercią uwielbi Boga. Następnie rzekł do niego: „Pójdź za Mną!”.

PYTANIE O MIŁOŚĆ

Przed wyborem papieża Franciszka media zastanawiały się, jaki będzie nowy papież. Eksperti wskazywali, w jakim kierunku powinna pójść dyplomacja papieska i jaką rolę powinien odegrać papież w świecie. A co robi Jezus, kiedy wybiera Piotra? Wcale nie pyta o takie rzeczy. Pyta tylko trzykrotnie o kwintesencję jego misji pasterskiej – o miłość. Jest to pytanie o istotę jego życia, o wiarę i o wytrwanie, kiedy przyjdzie godzina krzyża. Piotr odpowiada: „Tak, Panie! Ty wiesz, że

Cię Kocham”. W odpowiedzi Piotra powinna zawierać się odpowiedź każdego z nas, bo miłość to istota chrześcijaństwa. Czy na to pytanie Jezusa potrafimy też odpowiedzieć naszymi czynami, naszym życiem?

Jezu, proszę Cię o miłość do Ciebie i ludzi i proszę za Ojca Świętego Franciszka, aby jego miłość była miłością do końca.

**Sobota, 18 maja 2024
Św. Jana I, papieża
i męczennika, wspomnienie**

J 21, 20-25

**SŁOWA EWANGELII
WEDŁUG ŚWIĘTEGO JANA**

Gdy Jezus Zmartwychwstały ukazał się uczniom, Piotr odwrócił się i zobaczył ucznia, którego Jezus miłował, idącego z tyłu. To on podczas wieczerzy oparł się na Jego piersi i zapytał: „Panie, kto Cię zdradzi?”. Gdy Piotr go spostrzegł, rzekł do Jezusa: „Panie, a co z nim?”. Jezus mu odpowiedział: „Jeśli zechcę, żeby on pozostał aż do mego powrotu, czy to twoja sprawa? Ty pójdź za Mną”. Rozeszła się więc między braćmi wiadomość, że ten uczeń nie umrze. Tymczasem Jezus wcale mu nie powiedział, że nie umrze, lecz: „Jeśli zechcę, aby on pozostał aż do mego powrotu, czy to twoja sprawa?”. To właśnie ten uczeń świadczy o tych sprawach i on je spisał. A wiemy, że jego świadectwo jest prawdziwe. Jezus uczynił jeszcze wiele innych rzeczy, lecz sądzę, że gdyby to wszystko spisano, cały świat nie pomieściłby napisanych ksiąg.

POCZUĆ BIJĄCE SERCE ZBAWICIELA

Umilowany uczeń, św. Jan, położył głowę na piersi Jezusa i poczuł bijące Serce Zbawiciela. Dlatego nazywany jest uczniem Serca Jezusowego. I my jesteśmy zaproszeni, aby posłuchać, jak bije Serce Zbawiciela. Rytm tego Serca mówi nam o miłości Boga do nas i zapewnia, że On o nas pamięta. Los każdego z nas, podobnie jak los umiłowanego ucznia, jest w ręku Boga. Ta świadomość nadaje właściwy sens i kształt naszemu codziennemu życiu. Bądźmy dla Boga, a będziemy umieli być dla innych. Będziemy potrafili kochać ludzi, pomagać im czy umacniać. Również my powinniśmy ofiarować coś Sercu Jezusowemu, na przykład pobożnie przeżywać pierwsze piątki miesiąca czy przyjmować Komunię św. wynagradzającą wszelkie zniewagi.

Jezu cichy i pokornego serca, uczyn serce moje według Serca Twego!

**Niedziela,
19 maja 2024
Zesłanie Ducha Świętego,
uroczystość**

J 15, 26-27; 16, 12-15

**SŁOWA EWANGELII
WEDŁUG ŚWIĘTEGO JANA**

Jezus powiedział do swoich uczniów: „Kiedy jednak przyjdzie Wspomożyciel, którego Ja posłę wam od Ojca – Duch Prawdy, który pochodzi od Ojca, On będzie świadczył o Mnie. Wy także powinniście dawać świadectwo o Mnie, gdyż je-

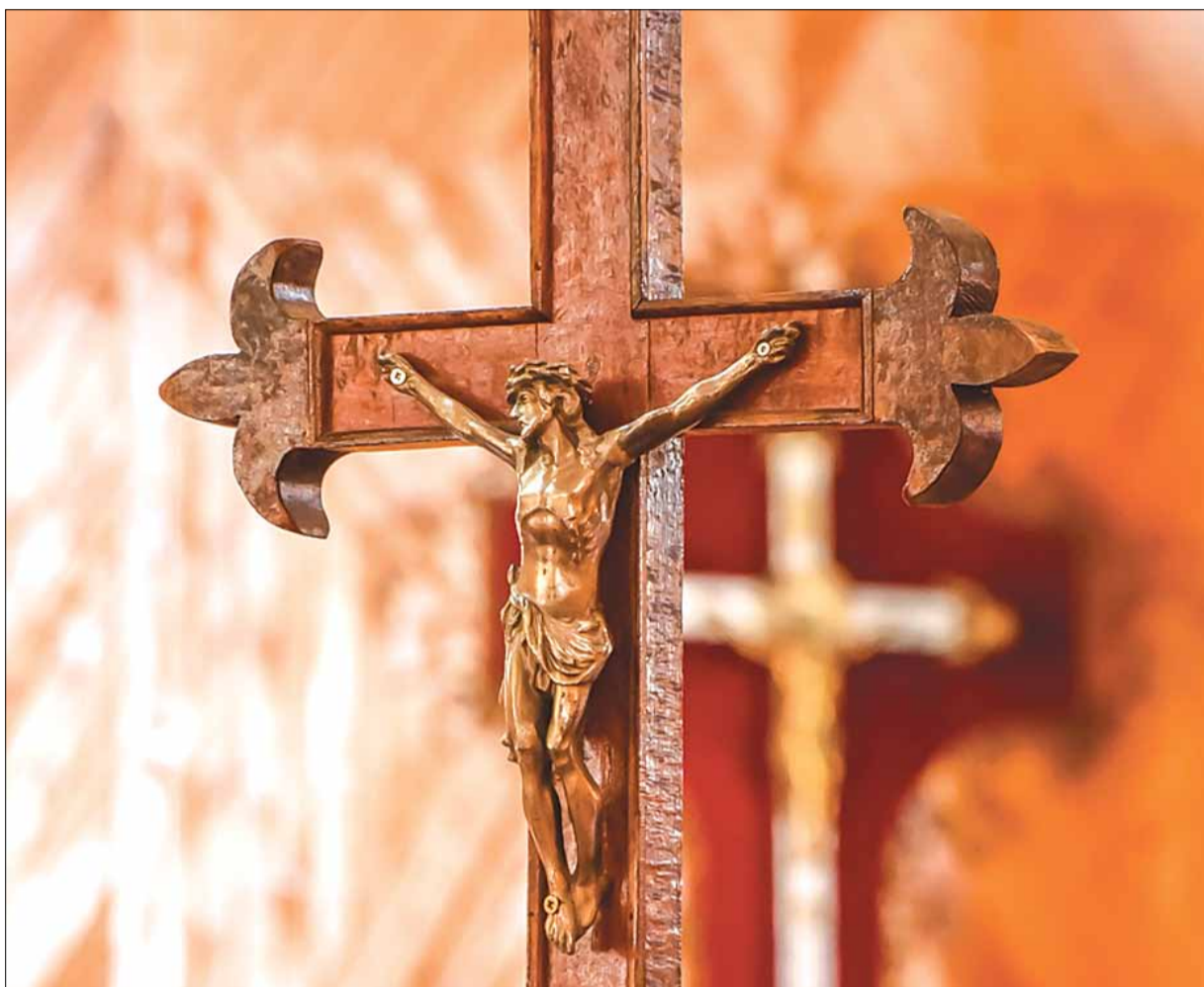
Ewangelia na każdy dzień tygodnia

steście ze Mną od początku. Miałbym wam jeszcze dużo do powiedzenia, lecz teraz nie jesteście w stanie tego udźwignąć. Po swoim przyjściu On – Duch Prawdy – poprowadzi was ku pełnej prawdzie. Nie będzie bowiem mówił od siebie, lecz powie to wszystko, co usłyszy. Będzie także nauczał o sprawach przyszłych. On Mnie uwielbi, gdyż będzie czerpał z tego, co moje, i będzie wam to głosił. Wszystko, co należy do Ojca, jest moje; dlatego powiedziałem: Będzie czerpał z tego, co moje, i będzie wam to głosił”.

DUCH PRAWDY I JEGO DARY

Jezus zapowiedział, że po Jego odejściu przyśle nam Wspomożyciela – Ducha Świętego. On nad nami czuwa i do każdego z osobna przemawia, ale żeby Go usłyszeć, musimy na chwilę się zatrzymać i spotkać z Nim na modlitwie. On uczy prawdy o naszym życiu. Daje nam dobre natchnienia w realizacji naszego powołania. Dzięki Jego darom możemy wykonać zadania, które Bóg nam przygotował. Dlatego otworzymy się na działanie Ducha Świętego i każdego dnia prosimy Go o dary: mądrości, rozumu i rady, męstwa, umiejętności, pobożności i bojaźni Bożej... Nie ograniczajmy Ducha Świętego w działaniu, a będziemy świadkami zaskakujących cudów!

Duchu Święty, przyjdź! Rozpal moje serce ogniem Twojej miłości. Oświeć swoim światłem moje sumienie.

FOT. MARLENA PASZKOWSKA

**Poniedziałek,
20 maja 2024
Najświętszej Maryi Panny Matki
Kościoła, święto**

J 19, 25-34

SŁOWA EWANGELII WEDŁUG ŚWIĘTEGO JANA

Przy krzyżu Jezusa stała Jego Matka, siostra Matki Jego, Maria, żona Kleofasa, i Maria Magdalena. Kiedy więc Jezus ujrzał Matkę i stojącego obok Niej ucznia, którego miłował, rzekł do Matki: «Niewiasto, oto syn Twój». Następnie rzekł do ucznia: «Oto Matka twoja». I od tej godziny uczeń wziął Ją do siebie. Potem Jezus, świadom, że już wszystko się dokonało, aby się wypełniło Pismo, rzekł: «Pragnę». Stało tam naczynie pełne octu. Nałożono więc na hizop gąbkę nasączoną octem i do ust Mu podano. A gdy Jezus skosztował octu, rzekł: «Dokonało się!» I skłoniwszy głowę, oddał ducha. Ponieważ był to dzień Przygotowania, aby zatem ciała nie pozostawały na krzyżu w szabat – ów bowiem dzień szabatu był wielkim świętem – Żydzi prosili Pilata, żeby ukrzyżowanym potamano golenie i usunięto ich ciała. Przyszli więc żołnierze i potamali golenie tak pierwszemu, jak i drugiemu, którzy z Jezusem byli ukrzyżowani. Lecz gdy podeszli do Jezusa i zobaczyli, że już umarł, nie łamali Mu goleni, tylko jeden z żołnierzy włócznią przebił Mu bok, a natychmiast wypłynęła krew i woda.

MATKA WSZYSTKICH LUDZI

Maryja Panna jest Matką Kościoła, którego my jesteśmy częścią. Jest więc i naszą Matką. Zostaliśmy Jej powierzeni zarówno jako wspólnota, jak i każdy z nas z osobna przez samego Jezusa w chwili Jego bolesnego konania na krzyżu. W tej dramatycznej dla Niej chwili Syn, doskonale znający Jej wiarę i wytrwałość, oddaje nas Jej matczynemu sercu. Ona pod krzyżem cierpi razem z Nim. Cierpi także za nas, w naszym imieniu, sama będąc bez żadnej winy, nawet bez skazy grzechu pierworodnego. Stoi przy reprezentującym nas Janie jako Matka, która wszystko rozumie, która bolejącym sercem przyjmuje ostateczną misję swojego Syna.

Proszę Cię, Panie, abym potrafił kochać i współczuć jak Maryja, do końca.

**Wtorek,
21 maja 2024
Świętych męczenników
Krzysztofa Magallanesa,
prezbitera, i Towarzyszy,
wspomnienie**

Mk 9, 30-37

SŁOWA EWANGELII WEDŁUG ŚWIĘTEGO MARKA

Jezus i Jego uczniowie przechodzili przez Galileę, lecz On nie chciał, aby ktokolwiek o tym wiedział. Uczył bowiem swoich uczniów i mówił im, że Syn Człowieczy będzie wydany w ręce ludzi. Oni Go zabiją, lecz zabity po trzech dniach powstanie z martwych. Uczniowie jednak nie rozumieli tych słów, lecz bali się Go pytać. Potem przyszli do Kafarnaum. W domu zapytał ich: „O czym to rozprawialiście po drodze?”. Lecz oni milczeli, bo w czasie drogi sprzeczali się ze sobą o to, kto z nich jest największy. Jezus usiadł, przywołał Dwunastu i powiedział im: „Jeśli ktoś chce być pierwszy, niech będzie ostatni ze wszystkich i sługą wszystkich!”. Następnie wziął dziecko, postawił je między nimi, przytulił do siebie i powiedział im: „Kto przyjmuje jedno z tych dzieci w moje imię, Mnie przyjmuje. A kto Mnie przyjmuje, nie przyjmuje Mnie, lecz Tego, który Mnie posłał”.

STANIE PO STRONIE BOGA

„Jeśli ktoś chce być pierwszy, niech będzie ostatni ze wszystkich i sługą wszystkich!”. Wszyscy mamy skłonność do wywyższania się, wielu szuka wielkości, prestiżu. Nawet uczniowie chcą odnieść sukces przy Mistrzu. Tymczasem stanie po stronie Boga to przede wszystkim służba. Jezus dowodzi swej wielkości, unizając się i jako sługa staje na ostatnim miejscu. Co więcej, zostaje wydany w ręce ludzi. Jest sługą do końca, aż po krzyż. Aby móc służyć, trzeba naprawdę kochać. To miłość do innych, opieka nad słabymi czyni z nas ludzi wielkich.

Panie, chcę zawsze stać po Twojej stronie, napelnij mnie miłością, abym potrafił służyć innym.

**Środa,
22 maja 2024
Św. Rity z Cascii, zakonnicy,
wspomnienie**

Mk 9, 38-40

SŁOWA EWANGELII WEDŁUG ŚWIĘTEGO MARKA

Apostoł Jan powiedział do Jezusa: „Nauczycielu, spotkaliśmy kogoś, kto w Twoje imię wyrzucał demony i zabranialiśmy mu, bo nie chodzi z nami”. Lecz Jezus odrzekł: „Nie zabraniajcie mu! Nikt bowiem, kto czyni cuda w moje imię, nie będzie zaraz mógł źle mówić o Mnie. Kto nie jest przeciwko nam, jest z nami”.

BEZGRANICZNA ŁASKA BOŻA

Można być zazdrosnym o wiele rzeczy, które widzimy u innych. To jest dość częsta ludzka przywara. Ale można być też zazdrosnym o sprawy duchowe. O to, że - jak nam się wydaje - ktoś lepiej się modli, więcej rozumie ze słowa Bożego, umie podzielić się swoim duchowym doświadczeniem, łatwiej przychodzi mu słowa pociechy. Jesteśmy zazdrośni, bo nie doceniamy tego, co sami posiadamy. I patrzymy wówczas na nasze siostry i naszych braci jak na konkurentów, jak na kogoś, z kim musimy rywalizować. A tymczasem bogactwo, które daje nam Bóg, wystarcza dla wszystkich. Jego łaska nie ma granic i udziela się każdemu według Jego zamiaru. Jest zdolna wypełnić serce każdego człowieka tak, jak zostały napełnione wodą stągwie w Kanie Galilejskiej, czyli aż po same brzegi. Nie dostrzegali tego uczniowie, gdy domagali się od Jezusa, aby zabronił działania tym, którzy wyrzucali demony w Jego imię. Przy tej okazji Pan Jezus wypowiada słowa, które mogą się stać i naszą życiową mądrością: „Kto nie jest przeciwko nam, jest z nami”. W świecie podzielonym trzeba szukać tego, co nas łączy w duchu Jezusa.

Panie Jezus, obym i ja umiał szukać tego, co mnie łączy z innymi w duchu Twojej miłości, z której płynie przyjaźń wszystkich siostr i braci. Obyśmy razem potrafili być Twoimi świadkami. Amen.

Fala protestów w Gruzji

W Gruzji od kwietnia trwają protesty, kiedy to partia rządząca, Gruzjińskie Marzenie, ogłosiła wznowienie prac nad ustawą dotyczącą przejrzystości wpływów zagranicznych, czyli tzw. ustawą o agentach zagranicznych. Zakłada ona, że osoby prawne i media otrzymujące ponad 20 proc. środków z zagranicy podlegająby rejestracji i sprawozdawczości. Pomimo protestów ustawa została przyjęta. Ustawa trafi teraz do podpisu prezydenta Salome Zurbiszwili, która zapowiedziała weto, argumentując, że ustawa jest sprzeczna z proeuropejską drogą Gruzji. Partia rządząca posiada jednak większość w parlamencie, więc prawdopodobnie weto zostanie odrzucone.

Pakt migracyjny zatwierdzony

Ministrowie finansów państw unijnych ostatecznie zatwierdzili pakt migracyjny. Przeciwko głosowały trzy kraje: Polska, Słowacja i Węgry. Jednym z rozwiązań w ramach paktu jest tzw. mechanizm obowiązkowej solidarności. Przyjęty pakiet zawiera łącznie 10 tekstów legislacyjnych. Większość regulacji ma obowiązywać od 2026 r. Zgodnie z regulacjami, w krajach członkowskich co roku ma być rozlokowywanych co najmniej 30 tys. osób. Relokację będzie można zastąpić opłatą w wysokości ok. 20 tys. euro za każdą nieprzyjętą osobę.

Wzrosła liczba ofiar powodzi

W wyniku powodzi w północnym Afganistanie zginęło co najmniej 300 osób. Wcześniej informowano o co najmniej 200 ofiarach śmiertelnych. Do powodzi doprowadziły gwałtowne deszcze, które nawiedziły prowincję Baghlan. Deszcz spadł też w stolicy kraju, Kabulu, gdzie pod wodą znalazło się kilka dzielnic. Na skutek klęski żywiołowej zniszczone zostały setki domów i obiektów infrastruktury. W samej prowincji Baghlan zniszczeniu uległo tysiąc domów.

Groźby Bidena

Prezydent USA, Joe Biden, zagroził, że zawetuje zgłoszoną przez Republikanów ustawę zmuszającą jego administrację do wykorzystania wszystkich przewidzianych środków na pomoc wojskową dla Izraela. Jednocześnie administracja prezydenta poinformowała Kongres o zaaprobowaniu sprzedaży sprzętu dla Izraela wartego miliard dolarów.

Na Białorusi aresztowano dwóch zakonników

8 maja białoruska policja zatrzymała księdza Andrzeja Juchniewicza i księdza Pawła Lemekha ze Zgromadzenia Misjonarzy Oblatów Maryi Niepokalanej, którzy posługują w diecezjalnym sanktuarium w Szumilinie w diecezji witebskiej.

Jak powiedzieli wierni portalowi Katolik.life, stało się to po spotkaniu księży i zakonników diecezji witebskiej:

„Kiedy wszyscy wyszli, pod kościół podjechały trzy samochody z policją, wszyscy w cywilnych ubraniach. Sprawdzili pomieszczenia i zabrali ojca Pawła. W tym samym czasie ksiądz Andrzej został zatrzy-

many na drodze – był w drodze na spotkanie”.

Obydwaj duchowni zostali

przewiezieni do aresztu śledczego w Witebsku, a ich proces ma się odbyć 10 maja. Oznacza to, że są oni oskarżeni z artykułu administracyjnego. W harmonogramie sądowym nie ma jeszcze sprawy księży, zatem nie są znane stawiane im zarzuty.

Prawdopodobnie chodzi, jak wskazuje Katolik.life, o działania w Internecie, za które w ostatnich latach Białorusini są masowo karani: prenumeraty publikacji uznawanych za ekstremistyczne, reposty, komentarze i in. Nie są to pierwsi księży katolicy, którzy zostali zatrzymani i osądzeni na podstawie zarzutów administracyjnych za swoje działania w Internecie. Większość tych przypadków miała miejsce w obwodzie witebskim.

Księża Andrzej Juchniewicz i Paweł Lemekh są obywatelami Białorusi.

Fot. L24.lt/
Iwona Klimaszewska

Tysiące uczestników na irlandzkim Marszu dla Życia

Tysiące działaczy pro-life wzięło w poniedziałek 6 maja udział w irlandzkim Marszu dla Życia, marszerując z St. Stephen's Green w centrum Dublina do irlandzkiego parlamentu. „Jak bardzo wyspa Irlandia potrzebuje radosnego przestania kultury życia!” – akcentował ks. abp Eamon Martin. W 2023 r. w Irlandii zabito rekordową liczbę nienarodzonych dzieci – 9 tys. 218.

W marszu wzięło udział tysiące zwolenników obrony życia. Video z wydarzenia opublikowane w internecie pokazuje tłumy działaczy

pro-life, z których wielu młodzi trzymający balony, transparenty i znaki z przestaniem pro-life.

W wydarzeniu wzięło udział ks. abp Eamon Martin z Armagh, przewodniczący Konferencji Episkopatu Irlandii.

„Jak bardzo wyspa Irlandia potrzebuje radosnego przestania kultury życia! Dzisiejszy #MarchforLife24 w Dublinie był podnoszący na duchu i pozytywny – w przeciwieństwie do ponurych, negatywnych wiadomości o agresji, przemocy i śmierci, które czasami

mogą nas przytłoczyć” – napisał duchowny na platformie X.

Marsz ma miejsce zaledwie kilka dni po tym, jak Irlandia uchwaliła ustawę o „strefach bezpiecznego dostępu”, która nakazała utworzenie 100-metrowych stref wokół wejść i wyjść do tzw. klinik aborcyjnych, w których „pewne zachowania mające na celu utrudnianie dostępu lub wpływające na decyzje związane z usługami przerywania ciąży będą zabronione”. Chodzi tu m.in. o modlitwę.

Na podst. hli.org.pl

Prezydent Duda dokonał zmian w składzie Rady Ministrów

Dzisiaj dokonujemy zmian na bardzo ważnych stanowiskach w Rzeczypospolitej. Ta dzisiejsza uroczystość została poprzedzona moją rozmową z Premierem w kwestiach najważniejszych. To są ogromnie ważne resorty patrząc z punktu widzenia bezpieczeństwa Polski – powiedział prezydent RP Andrzej Duda podczas uroczystości odwołania ministrów oraz wręczenia nominacji nowym ministrom, które miało miejsce w Pałacu Prezydenckim w poniedziałek, 13 maja.

Prezydent RP Andrzej Duda postanowieniami z dnia 13 maja 2024 r. na wniosek Prezesa Rady Ministrów z dniem 13 maja 2024 r. dokonał zmian w składzie Rady Ministrów.

Odwołani zostali:

Marcin Kierwiński – Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji;

Bartłomiej Sienkiewicz – Minister Kultury i Dziedzictwa Narodowego;

Borys Budka – Minister Aktywów Państwowych;

Krzysztof Hetman – Minister Rozwoju i Technologii.

Prezydent RP powołał:

Tomasza Siemoniaka – na sta-

nowisko Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji;

Hanny Wróblewskiej – na stanowisko Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego;

Jakuba Jaworowskiego – na stanowisko Ministra Aktywów Państwowych;

Krzysztofa Paszyka – na stanowisko Ministra Rozwoju i Technologii.

Andrzej Duda podkreślił, że ma nadzieję na dobrą współpracę z nowymi ministrami i podziękował im za podjęcie obowiązków w trudnym dla Polski czasie. – Zmagamy się z rosyjską agresją [na Ukrainę], rosyjskim imperializmem, zmagamy się z atakiem hybrydowym na naszą

wschodnią granicę i bardzo trudną polityką – powiedział prezydent.

Prezydent wyraził również nadzieję, że strategiczne dla Polski inwestycje, będą kontynuowane.

– Liczę, że będziemy realizowali CPK. To jest inwestycja o charakterze dziejowym, to jest inwestycja, która ma nie tylko znaczenie gospodarcze, ale ogólnie rozwojowe, bo za tym idzie cały rozwój infrastruktury komunikacyjnej, kolejowej, drogowej. To jest również ważna sprawa, jeśli chodzi o bezpieczeństwo Polski. Potrzebujemy takiego wielkiego lotniska, które będzie w stanie obsłużyć ogromny ruch, także i militarny, jeśli zajdzie taka potrzeba.

Fot. Marek Borawski/KPRP

Na podstawie materiałów L24.lt, EKAI, prezydent.pl, TVP Info, APW, PAP, IPN, „Nasz Dziennik”, DoRzeczy.pl, JG, „Radio Watykańskie”, TV Trwam

Stopy procentowe bez zmian

Rada Polityki Pieniężnej postanowiła utrzymać stopy procentowe na niezmiennym poziomie. Główna Stopa Procentowa Narodowego Banku Polskiego – stopa referencyjna – wynosi obecnie 5,75 procent. Taki ruch przewidywali ekonomiści, którzy wskazują, że przed Radą Polityki Pieniężnej stoi dziś duże wyzwanie. W perspektywie jest bowiem znów wzrost inflacji. Według wstępnych szacunku Głównego Urzędu Statystycznego, w kwietniu wyniosła ona 2,4 procent. Prognozy są jednak takie, że pod koniec roku wzrośnie ona do 4-6 procent. Ostatni raz RPP obniżyła stopy procentowe – do obecnego poziomu – w październiku 2023.

Silniejszy złoty hamuje dynamikę wzrostu cen

Złoty pozostaje wyraźnie silniejszy niż przed rokiem, co także hamuje dynamikę cen w szczególności przez ceny importu. Złoty jest silny ze względu na prowadzoną przez NBP politykę pieniężną w porównaniu z polityką pieniężną Europejskiego Banku Centralnego i amerykańskiego. Różnica stóp procentowych i przewidywania dotyczące kształtowania się stóp procentowych w dużej mierze kształtują kurs złotego i odpowiednio dolara i euro. Oczekiwania inflacyjne są w tej chwili niskie co działa przeciw inflacyjnie.

Potężny pożar w Warszawie

W niedzielę 12 maja w Warszawie wybuchł gigantyczny pożar hali centrum handlowego przy Marywilskiej 44. Pożar ogarnął niemal cały kompleks handlowy. Z ogniem walczy blisko 50 zastępów straży pożarnej, w tym jednostka chemiczna. Mieszkańcy Warszawy i okolic otrzymali alert RCB, wzywający do pozostania w domu i zamknięcia okien. Dogaszanie pogorzeliska zakończyło się w poniedziałek, 13 maja.

Agencja Fitch: rating Polski na poziomie „A-”

Agencja ratingowa Fitch ogłosiła decyzję o utrzymaniu oceny ratingowej Polski na poziomie A-/F1 odpowiednio dla długo- i krótkoterminowych zobowiązań w walucie zagranicznej oraz A-/F1 odpowiednio dla długo- i krótkoterminowych zobowiązań w walucie krajowej. Perspektywa ratingu pozostaje na poziomie stabilnym. Rating Polski potwierdza zróżnicowaną i odporną gospodarkę, dość solidne ramy makroekonomiczne oparte na członkostwie w UE, solidne finanse zewnętrzne oraz wyższa i bardziej stabilna baza dochodów budżetowych, w porównaniu z innymi krajami.

NOWINKI PSYCHOLOGICZNE

Maj – miesiąc zdrowia psychicznego

Kiedy się rozchorujemy – idziemy do lekarza, zawsze staramy się dbać o regularne badania i monitorujemy swoje zdrowie fizyczne. Co jednak począć, kiedy to nie fizyczne dolegliwości nas nękają? Wbrew pozorom to właśnie nasza kondycja psychiczna w większości decyduje o jakości naszego życia, a także wpływa na jego aspekt fizyczny. Zdrowie psychiczne i fizyczne są ze sobą mocno powiązane. Zaniedbanie tego pierwszego

może przyczynić się do licznych problemów na tle drugiego – takich jak choroby serca, osłabienie układu odpornościowego. Wpływa też na nasze codzienne funkcjonowanie i kompetencje komunikacyjne. Niestety bardzo często jest przez nas bagatelizowane. Aby nie doprowadzić do nieprzyjemnych konsekwencji warto zastanowić się jak samodzielnie dbać o swoje zdrowie psychiczne.

Oczywiście na dłuższą metę najważniejsza jest samoświadomość – bądź życzliwy i wyrozumiały wobec siebie. Traktuj się z taką samą troską i współczuciem, z jakimi traktowałbyś przyjaciela. Celebryzuj swoje osiągnięcia i wybaczaj błędy. Staraj się unikać stresu! To on jest jedną z głównych przyczyn spadku odporności, nadciśnienia, wysokiego cholesterolu, a przewlekły stres może doprowadzić nawet do zawału czy udaru. Aby zwiększyć swoją odporność na stres i zamartwianie się, warto doszkolić się poprzez literaturę lub rozmowę ze specjalistą. Jeśli masz taką możliwość – unikaj też sytuacji, które wprowadzają cię w wysoki poziom stresu.

Jak zadbać o swoje zdrowie psychiczne poprzez mniejsze, codzienne czynności? Oto kilka propozycji:

- Spraw komuś małą przyjemność – kawa dla przyjaciółki, warzywa z twojego ogrodu dla znajomego, uśmiech dla kogoś obcego – pomysłów jest mnóstwo, a takie drobne rzeczy potrafią sprawić wiele radości – zarówno obdarowującym jak i obradowanym.
- Spędź dzień (lub dwa) bez mediów społecznościowych – odłóż na bok telefon, nie włączaj radia ani telewizora. Spróbuj pobyć sam na sam ze swoimi myślami. Wypij ze sobą kawę, porozmawiaj ze sobą, spisz w notesie swoje wdzięczności, oczekiwania, plany.
- Spędź czas ze zwierzętami – czasem zwierzę potrafi dostarczyć więcej komfortu psychicznego niż człowiek. Jeśli nie masz swojego pupila domowego, wybierz się do zoo albo zagrody alpaki lub rezerwatu przyrody. Zobaczysz, że po takiej interakcji poczujesz wewnętrzną radość i odpędzisz myśli od codzienności.
- Przytul się do bliskiej osoby – wybierz się do swojej mamy, taty, siostry – nieistotne kogo, ważne, byś przy tej osobie czuł się komfortowo i poprosz ją o długi przytulas. Taki kontakt fizyczny wprowadza nas w naszą przestrzeń komfortu. Nie zawsze musimy być dzielni i samodzielni. Czasem trzeba po prostu wypłakać się w czyjeś ramię.
- Przetwórz meble w swoim pokoju/mieszkanie – nie trzeba wyjeżdżać za granicę, żeby zmienić swoje otoczenie. Nawet jeśli takim przemalowaniem miałyby być zamiana łóżka z biurkiem – spróbuj, bo warto. Doda to świeżości i nieco urozmaici twoją codzienność. Dbajmy o siebie! Nasze ciało nam za to podziękuje.

Z PÓŁKI FILMOWEJ

Back to black. Historia Amy Winehouse

Do kin wszedł nowy film przedstawiający pełną pasji historię niezwyklej artystki, ukazując lata spędzone w londyńskim Camden, które nazywała domem, oraz drogę do światowej sławy. Film skupia się na niezwykłym geniuszu, kreatywności, poczuciu humoru i szczerości Amy, które towarzyszyły jej we wszystkim, co robiła, a także próbuje zrozumieć jej wewnętrzne demony. Film jest spojrzeniem na współczesną maszynę sławy i wielki hołd dla wyjątkowego talentu, który zdarza się raz na pokolenie. Dostępny w kinach.

Stronę przygotowała Monika Urbanowicz

WIEM WIĘCEJ

Jakie korzyści niesie ze sobą picie soków?

Skoro wiemy już jak zadbać o nas psychicznie, to poszukajmy sposobów jak sobie w tym pomóc. Z pomocą przychodzą one – soki. Świeżo wyciskane owoce i warzywa posiadają wiele zbawiennych dla organizmu właściwości. Przede wszystkim jednak soki to źródło naszej energii. Energetyczne soki przede wszystkim redukują stres, poprawiają wydolność pracy umysłowej, oczyszczają nasz organizm z toksyn oraz spowalniają proces starzenia się skóry i całego organizmu. Inwestując w swoje zdrowie warto więc zakupić wyciskarkę do soków albo blender. Jeśli blendujesz składniki w blenderze, pamiętaj, aby zawsze dodać trochę wody. A oto kilka przepisów na soki energetyczne.

1. Sok z buraka, cytryny i selera

To doskonały zastrzyk energii. Między innymi dlatego sięgają po niego sportowcy przed rozpoczęciem biegu. Taka mieszanka może też zastąpić twoją poranną

kawę. Aby ją przygotować musisz 1 obraną cytrynę, 2 seleri i 1 jabłko zmiksować w sokowirówce, następnie do soku dodać 1 buraka oraz garść szpinaku.

2. Sok marchwiowy z cytryną i imbirem

Jest to zastrzyk odpornościowy. Rozgrzewający imbir ukoji nasz organizm, a marchew z cytryną doładowują go witaminami. Zmiksuj dwie marchewki i ćwiartkę cytryny. Do gotowego soku dodaj łyżeczkę imbiru. Do smaku można dodać odrobinę miodu.

3. Sok z grejpfruta, kiwi i jabłka

Dietetyczny, zielony sok z pewnością przypadnie do gustu osobom dbającym o linię. Połączenie tych owoców pozytywnie wpływa na przemianę materii oraz metabolizm. Obrane 1 jabłko, pół kiwi i pół grejpfruta wkładamy do blendera. Wlewamy szklankę wody i dodajemy kilka listków szpinaku. Wszystko blendujemy. Jeżeli chcemy, żeby sok był rzadszy, możemy dodać odrobiny wody mineralnej.

KRZYŻÓWKA z nagrodą 1261

Rozwiązanie-hasło prosimy nadsyłać (lub telefonicznie) do 22 maja 2024 r. na adres redakcji: 09318 Wilno, Rinktinės 50, p. 501

była stolica Nigerii		piętro widowni teatralnej		mała orkiestra dęta		niewielki przedmiot	kabaret Dzieworńskiego		strateg
reguła, norma						hiszpański taniec			
bal						sandał			
kociół	9						18		
				lampa elektryczna	6				10
nauka czytania nut głosem						medykament			
						krój, fason			
				rezultat dowód kontroli jakości					
	3					7	1		
naczynie drewniane z klepek		mówca dawna osada obronna			11				na głowie punka
						... and roll, typ muzyki			22
możliwość, bogacz		jednostka pieniężna danego kraju	naczelny w gazecie	przepisy dotyczące instytucji			koleżanka Bołka i Lolka		indiański namiot
	13		2		4				19
otoczenie króla						przepasuje kimono			
						uiszczenie należności za coś		12	
uczy się zawodu		impresa handlowa		układ koloidowy					firma-ment
tropikalna roślina									
				ciąg pomyślnych zdarzeń		forma grzecznościowa przy zwracaniu się do kobiety			20
krąpiel									
siła, moc			8		15		spoiwo		np. Borys Godunow
				wy-tapiany ze słoniny					21
material budowlany i drogowy		przednia część koszuli męskiej				wyparta przez megafon			
			14	zajmuje się czymś niezawodowo		17			16

Litery z ponumerowanych pól utworzą rozwiązanie - przysłowie polskie.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22
---	---	---	---	---	---	---	---	---	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----

Rozwiązanie krzyżówki nr 1260. Rozpacz – pesymizm ekstra. Nagrodę wylosowała Bożena Sibik z Sołecznik. Nagroda jest do odebrania w Domu Prasy (Laisvės pr. 60) w ciągu 30 dni kalendarzowych.

„Bóg dał zwycięstwo”

Dokończenie ze s. 1 twem polskim. W zaistniałej sytuacji gen. Anders i rząd polski w Londynie, z poparciem rządu brytyjskiego uzyskali zgodę Stalina na przerzucenie części armii do Persji (Iranu). W lipcu i sierpniu 1942 r. ewakuowano ponad 100 tys. ludzi. A dowództwo wojsk brytyjskich wydało rozkaz ich koncentracji na pustyni irackiej z zadaniem obrony tamtejszych pól naftowych. Pobyt w Iraku był okresem poświęconym na wyszkolenie, z uwzględnieniem nowego sprzętu, nieznanego zupełnie żołnierzom przybyłym z terenu Związku Sowieckiego. Nowe czołgi, nowoczesny park samochodowy, łączność na wszystkich szczeblach, to tylko przykłady zakresu szkolenia,

„Są bitwy, na które nie pada pył zapomnienia. Bierze je na swoje skrzydła legenda i zanoszą do „narodowego kościoła pamiętek”. Do nich należy właśnie bitwa o Monte Cassino”.

Gen. Władysław Anders

jakie przeszedł żołnierz polski. W tym też okresie nastąpiła reorganizacja wojska.

W lipcu 1943 r. z Armii Polskiej na Wschodzie utworzono 2 Korpus. W jego skład weszły: 3 Dywizja

Strzelców Karpackich i 5 Kresowa Dywizja Piechoty, 2 Brygada Pancerna, pułk rozpoznawczy, artyleria, saperzy, łączność itd.

Po pobycie w Iraku i Palestynie 2 Korpus Polski przerzucono do Egiptu. Decyzja wystąpienia polskich żołnierzy do Italii zapadła w Kairze 7 grudnia 1943 r. Przetransportowanie trwało 4 miesiące.

Już od stycznia 1944 r. trwały walki w rejonie Cassino. W trwających cztery miesiące wyjątkowo krwawych i zaciętych walkach wzięło udział siedem narodów, kolejno bowiem niemieckie stanowiska atakowały wojska: amerykańskie, brytyjskie, nowozelandzkie, hinduskie, francuskie i polskie oczywiście.

W trzech kolejnych natarciach sprzymierzeni stracili ponad 52 tys. żołnierzy, w tym 8340 poległych. Wreszcie dowódca brytyjskiej 8 Armii gen. Olivier Leese, po tym jak gen. Montgomery zajął się przygotowaniem lądowania aliantów w Normandii, 24 marca 1944 r. na odprawie w Vinchiaturu zaproponował gen. Andersowi, aby Korpus Polski przełamał Linie Gustawa i Hitlera nacierając na masyw Monte Cassino. Plan Brytyjczyków zawierał uderzenie frontalne. Tymczasem Wódz Naczelny gen. Kazimierz Sosnkowski był zwolennikiem obustronnego oskrzydlenia bastionu.

11 maja dowódca 2 Korpusu gen. Anders wydał rozkaz: „Nadeszła chwila bitwy. Długo czekaliśmy na odwet i zemstę odwiecznym naszym wrogom. Obok nas walczyć będą dywizje brytyjskie, amerykańskie, kanadyjskie, nowozelandzkie, walczyć będą Francuzi, Włosi oraz dywizje hinduskie. Zadanie, które nam przypadło, rozstawi na cały świat imię żołnierza polskiego. W chwilach tych będą z nami myśli i serca całego narodu... Z wiarą w sprawiedliwość Opatrzności Boskiej idziemy naprzód ze świętym hasłem w sercach naszych: Bóg, Honor i Ojczyzna”.

11 maja o godz. 23.00 ryknęły nagle wszystkie baterie, zaczęła się natarcie.

„Ochłonawszy nieco z pierwszego szoku, słyszymy jak cała dolina i wszystkie góry naokoło wibrują nieustannym grzmotem – wspominał mjr Faliszewski z 15 Wileńskiego Batalionu „Wilków” – cała artyleria amerykańskiej 5 Armii, brytyjskiej 8 Armii i oczywiście 2 Korpusu Polskiego zionęły ogniem.

Po północy już 12 maja ruszyła piechota dwóch polskich dywizji. Wileńska Brygada płk. Kurka natarła na wzgórze Widmo.

Niemcy obsadzili swoje pozycje najbardziej wyborową jednostką – 1

Dywizją Strzelców Spadochronowych, zwaną „Zielonymi Diabłami” oraz Dywizją Pancerno-Spadochronową „Herman Goring”, pułkami wysokogórskimi, a także ogromną ilością artylerii, moździerzy i broni maszynowej.

„Niesamowita, czarna góra, pokryta głazami, pełna splątanych suchych krzewów, tak twardej, że granatami trzeba było torować sobie drogę. Całe Widmo (jak i inne bastiony) naszpikowane bunkrami, z otworów których ziały karabiny maszynowe, granatniki, karabiny strzelców wyborowych i miotacze płomieni. Całe pole było zaminiowane, stanowiska zadrutowane i bronione przez najlepsze niemieckie jednostki bojowe” – wspominał mjr Faliszewski.

Siedem dni trwały zażarte walki

o klasztor. I tylko 18 maja 1944 r. na jego ruinach i zgliszczach załopotana biało-czerwona. A hejnał Mariacki z gruzów na szczycie odegrał plut. Emil Czech.

„Bóg dał zwycięstwo” – pisał generał Anders do Naczelnego Wodza. Zostało ono jednak okupione ogromnymi stratami. W walkach poległo około tysiąc żołnierzy 2 Korpusu, trzykrotnie więcej zostało rannych. A wśród nich byli dzielni Synowie z Wileńszczyzny, Grodzieńszczyzny, Nowogródziny.

Cześć i chwała Bohaterom.

Na szlaku bojowym Armii Andersa były jeszcze: wybrzeże Adriatyku, ważny port Ankona, linia Gotów, Apeniny i na koniec Bolonia. Ale to już inny temat.

Zbyszko Staropolski,
dziejopisarz Wileńszczyzny

80 rocznica bitwy pod Murowaną Oszmianką

Pogrom litewskich kolaborantów

Bitwa pod Murowaną Oszmianką, która miała miejsce w dniach 13–14 maja 1944 roku to największe starcie AK z litewskimi kolaborantami z Lietuvos Vietine Rinkine. Murowana Oszmianka to wieś położona niecałe 50 kilometrów od Wilna. Litewski Korpus Lokalny (Lietuvos vietinė rinkinė) powstał w 1944 roku na mocy litewsko-niemieckiego porozumienia. Miał on walczyć z oddziałami partyzanckimi na Wileńszczyźnie.

W kwietniu 1944 roku do Wilna wkroczyły oddziały Litewskiego Korpusu Lokalnego (LVR). Na Wileńszczyźnie znalazło się łącznie siedem batalionów tej formacji. Wkrótce doszło do walk z oddziałami Armii Krajowej. Na początku maja żołnierze LVR zaczęli dokonywać mordów i grabieży na polskiej ludności. Wywołało to zdecydowaną reakcję ze strony partyzantów AK i walki uległy nasileniu. Do największej bitwy doszło pod Murowaną Oszmianką. Dwie kompanie litewskie stacjonujące w tej miejscowości czuły się bardzo bezpiecznie, ponieważ w pobliskiej Oszmianie znajdował się silny garnizon niemiecki.

W nocy z 13 na 14 maja 1944 roku cztery brygady AK uderzyły na dwie litewskie kompanie w Murowanej Oszmianie i trzecią w sąsiedniej wsi Tołminowo. Piąta brygada ostatecznie wyłotowała na Oszmianę.

Litwini mieli przewagę liczebną, ich oddziały liczyły około 750 żołnierzy

wobec 600 polskich partyzantów. Walki trwały do rana i zakończyły się

zwycięstwem sił polskich. Element zaskoczenia pozwolił Polakom unik-

nąć poważniejszych strat, zginęło 13 żołnierzy AK, 25 zostało rannych. Straty litewskie wynosiły 50 osób poległych i około 60 rannych. Zdobyto broń, amunicję, żywność, umundurowanie i litewskie tabory. Do niewoli wzięto łącznie ponad 350 litewskich kolaborantów, którzy rozebrani do bielizny zostali uwolnieni i boso skierowali się w stronę Wilna.

Pod Murowaną Oszmianką polskimi oddziałami dowodził major Czesław Dębicki „Jarema”. W akcji brały udział: 3 Wileńska Brygada AK porucznika Gracjana Fróga „Szczerbca”, 8 Oszmiańska Brygada AK porucznika Witolda Turonka „Tura”, 9 Oszmiańska Brygada AK chorążego Jana Kolendy „Małego”, 12 Oszmiańska Brygada AK kapitana Hieronima Romanowskiego „Cerbera”, 13 Mołodeczańska Brygada porucznika Adama Walczaka „Nietoperza”.

W następstwie porażek formacji litewskich w walce z polską partyzantką Niemcy uznali Litewski Korpus Lokalny nieprzydatny i rozwiązali go jeszcze w maju 1944 roku. Litewscy dowódcy LVR zostali aresztowani i osadzeni w niemieckim obozie koncentracyjnym w Salaspils koło Rygi. Ponad trzy tysiące litewskich kolaborantów wywieziono na roboty przymusowe do Niemiec, wielu uciekło z bronią do lasu, a część została wcielona do oddziałów niemieckich.

Opr. **Jan Lewicki**
Na podstawie
Ckziemragowo.pl/historia

Pokaz mody z recyklingu w Gimnazjum im. St. Moniuszki w Kowalczukach

Świadectwo troski o planetę

W miniony piątek, 10 maja, w Gimnazjum im. Stanisława Moniuszki w Kowalczukach odbyło się podsumowanie integrowanego projektu języka angielskiego i technologii pod tytułem „Waste Fashion Show”.

Działania uczniów przebiegały pod opieką nauczycielki języka angielskiego Grażyny Czereszniowajawej oraz nauczycielki technologii Teresy Narwojsz. Innowacyjny projekt edukacyjny połączył naukę języka angielskiego z technologią i ekologią. Szczególną uwagę uczestnicy zwrócili na znaczenie ochrony środowiska, zaprezentowali niesamowicie kreatywne i starannie wykonane stroje z surowców wtórnych.

Program artystyczny rozpoczęły uczennice klasy 5, które zaprezen-

towały taniec do piosenki Michaela Jacksona „Earth Song”. Choreografia podkreślała, jak ważne jest dbać o naszą planetę. Następnie widzowie mieli możliwość obejrzenia filmu, który przedstawiał pracę restauracji prowadzonej bez generowania odpadów. Również prezentacja na temat zanieczyszczenia środowiska zmusiła wszystkich do zastanowienia się, jakie decyzje muszą być podjęte w celu rozwiązania problemu. Wszystko było zaprezentowane w języku angielskim, toteż wymagało od uczniów pewnych wiadomości z tej dziedziny.

Momentem kulminacyjnym stał się pokaz mody z recyklingu. Uczniowie klas 5 – IV G prezentowali ubrania oraz rozmaite akcesoria wykonane z różnych surowców wtórnych. Efekty ich pracy były zaskaku-

jące. Podziwialiśmy sukienki z gazet i torebki z opakowań, kostiumy z worków na śmieci. Uczestnicy pokazu mieli okazję (mieli za zadanie) przejść się po czerwonym dywanie w rytm muzyki oraz wyjaśnić w języku angielskim, jakie przesłanie niesie ze sobą ich kreacja, podkreślić jej piękno, oryginalność i ekologiczny charakter. Każdy strój był nie tylko wyrazem kreatywności, ale również świadectwem troski o planetę.

Pokaz mody wywarł wrażenie nie tylko na uczniach, ale także na nauczycielach, którzy zasiedli na widowni. „Pokaz Mody z Recyklingu” to nie tylko zabawa, to także sposób na zwrócenie uwagi na problem nadmiernego zużycia i marnowania surowców – powiedziała dyrektorka gimnazjum Katarzyna Macuk. – Je-

steśmy dumni z naszych uczniów, którzy pokazali, że można tworzyć piękno nawet z pozornie bezużytecznych rzeczy”.

Dyrektorka podziękowała również pomysłodawczyniom, które podjęły się organizowania i realizacji projektu.

Podsumowanie „Waste Fashion Show” zostało nagrodzone gromkimi brawami. Integrowany

projekt języka angielskiego i technologii, poświęcony Dniowi Ziemi, to innowacyjna i efektywna metoda nauczania, która pozwoliła uczniom rozwijać różne umiejętności i poszerzać swoją wiedzę w sposób kreatywny i angażujący.

Grażyna Czereszniowaja,
nauczycielka metodyk języka angielskiego

Konkurs sztuki wizualnej „Rudomino w formie NieStandardowej”

Radość tworzenia

Sztuka odgrywa ogromną rolę w życiu człowieka. W sposób szczególny wpływa na rozwój dzieci i młodzieży. Sztuka wpływa na rozwój osobowości i na uspołecznienie młodego człowieka. Co więcej, dziecko potrafi czerpać ze sztuki to, co chce, a nie tylko to, co należy. Kontakt ze sztuką daje wiele radości. Sztuka wyzwala uczucia, sprawia przyjemność i czyni człowieka lepszym.

Centrum Kultury w Rudominie zaprosiło dzieci do wzięcia udziału w konkursie sztuki wizualnej „Rudomino w formie NieStandardowej”. Konkurs ten trwał w dniach 12-29 kwietnia. Mogły w nim wziąć udział dzieci i młodzież w wieku 8-16 lat. Zadaniem uczestników konkursu było wyobrazić sobie Rudomino w niekonwencjonalny, kreatywny i oryginalny sposób. Uczestnicy mogli malować, rysować, fotografować lub zastosować kilka technik w jednej pracy, dając upust swojej bogatej wyobraźni.

Komisja miała trudne zadanie – wyłonić zwycięzców. Każda

nadestana praca zasługiwała na wyróżnienie. Uczestnicy konkursu z ogromnym entuzjazmem podjęli się zadania i wykazali się niezwykłą kreatywnością. Jednak należało wybrać najlepsze prace i wyłonić zwycięzców.

W kategorii dzieci w wieku 8-10 lat I miejsce zdobyła Meida Ruplenaitė ze Szkoły Sztuk Pięknych w Pogirach, II miejsce – Kiril Rusakiewicz z Gimnazjum im. Ferdynanda Ruszczyca w Rudominie, III – Patrycja Giniewicz ze Szkoły Sztuk Pięknych w Pogirach. W kategorii dzieci w wieku 11-13 lat I miejsce zajęła Inesa Bogdziewicz ze

Szkoły Sztuk Pięknych w Rudominie, II miejsce – Liberta Bernotaitė, a III miejsce – Emilia Bekiesz z Gimnazjum im. Ferdynanda Ruszczyca w Rudominie. W kategorii młodzieży w wieku 14-16 lat I miejsce przyznano Oliwii Budziłowicz ze Szkoły Sztuk Pięknych w Pogirach, II miejsce – Ilonnie Taraseviciūtė ze Szkoły Sztuk Pięknych w Pogirach, III miejsce – Paulinie Burokaitė ze Szkoły Sztuk Pięknych w Pogirach.

Organizatorem konkursu było Centrum Kultury w Rudominie, pod kierownictwem Wiolety Cereszki.

Inf. i foto Centrum Kultury w Rudominie

Tydzień Sztuki w Gimnazjum im. Szymona Konarskiego w Wilnie

Baśniowa podróż, wystawa i cudowne dźwięki skrzypiec

W ramach obchodów Tygodnia Sztuki na szkolnej scenie gościła się gromadka wesolych smoków.

– „Wiercie w Smoki, one nie wyginęły, one nadal żyją w Waszej fantazji” – do tego właśnie próbował przekonać wszystkich uczniów szkolny teatr „SZKIC”. Młodzi aktorzy bez wehikułu czasu zabrali swoich kolegów w baśniową podróż do Smoczej Krainy. Na własne oczy mogli się przekonać, że smoki to są takie sympatyczne stworzenia, które nawet klócą się z wdziękiem, a ich perypetie wywołują śmiech i poprawiają humor. Dziękujemy Beacie Kowalewskiej za stworzenie nam możliwości wejścia w smoczą skórę, a widzom poczucia magii teatru.

W tym tygodniu na korytarzach szkolnych też można było obejrzeć wystawę pokonkursową prac plastycznych „TAVO PERSONAŽAS”, w którym Joanna Konstancja Mazur, uczennica klasy 1a naszego gimnazjum, zdobyła główną nagrodę GRAND PRIX. Jest to republikański konkurs, który po raz siódmy organizuje kowieński wydział Wileńskiej Akademii Sztuk Pięknych. Po konkursie tradycyjnie w szkołach, w których uczniowie zostali laureatami, jest organizowana wystawa najlepszych prac. Dziękujemy Reginie Baniukiewicz za przygotowanie Joanny do konkursu i czuwanie nad wystawą.

Tydzień Sztuki nie mógł też minąć bez muzycznych występów. Tym razem na korytarzu szkolnym mogliśmy podziwiać cudowny dźwięk skrzypiec Wystawa Sobieskiego, nauczyciela muzyki naszego gimnazjum.

Tydzień Sztuki jest świetną okazją do promowania kreatywności, współpracy i wyrażania siebie w szkole.

Lucja Kołpak,
wicedyrektor Gimnazjum im. Szymona Konarskiego w Wilnie

Drogie dzieci, szanowni rodzice i opiekunowie rejonu wileńskiego,

składam Wam serdeczne życzenia z okazji Dnia Dziecka. Ten dzień jest poświęcony uhonorowaniu Was, naszych najdroższych maluchów, i przypomnieniu Wam, że Wasze dobro i szczęście jest obowiązkiem nas wszystkich.

Wy, dzieci, jesteście naszą przyszłością, nadzieją i radością. Wasze błyszczące oczy i serdeczny śmiech wypełniają świat światłem i inspirują do tworzenia lepszego jutra. Wasza ciekawość, energia i kreatywność pchają nas do przodu i pozwalają osiągać ambitne cele.

Dziś życzę wszystkim ogromnego szczęścia, radosnych chwil i niezapomnianych przygód. Niech Wasze dzieciństwo będzie pełne ciepła, miłości i troski. Niech otaczają Was wyrozumiali i wspierający dorośli, którzy pomogą Wam odkryć Wasze talenty i zrealizować marzenia.

Nie zapominajcie, że dobro każdego dziecka zależy od nas wszystkich. Dlatego starajmy się tworzyć bezpieczne i wspierające środowisko, w którym dzieci mogą czuć się kochane i szczęśliwe. Niech każdy dzień będzie dla nich pełen radości, odkryć i nowej wiedzy.

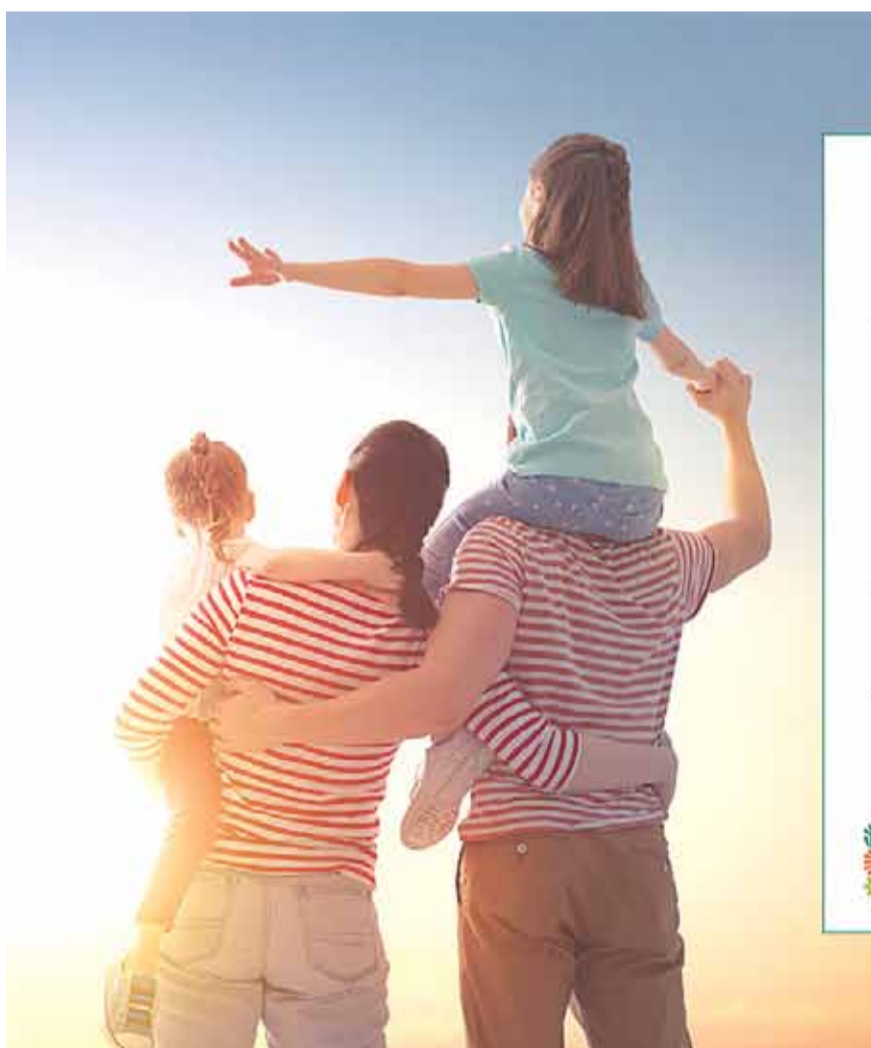
Wszystkim dzieciom rejonu wileńskiego życzę miłych i bezpiecznych zbliżających się wakacji, pełnych wrażeń i niezapomnianych chwil!

Mer Samorządu Rejonu Wileńskiego

Robert Duchniewicz

(S-3521)

Szanowni mieszkańcy rejonu wileńskiego,

składam Państwu serdeczne życzenia z okazji Międzynarodowego Dnia Rodziny. Jest to szczególny dzień, poświęcony uhonorowaniu znaczenia rodziny w społeczeństwie i podkreśleniu jej roli w hodowaniu i wychowaniu dzieci, przekazywaniu wartości oraz wzmacnianiu wspólnotowości.

Rodzina to miejsce, w którym czujemy się kochani, bezpieczni i wspierani. To w rodzinie uczymy się stawiać pierwsze kroki i kształtujemy swój charakter. Rodzina daje nam siłę i odwagę, aby osiągać cele, pokonywać wyzwania i cieszyć się życiem.

Jesteśmy dumni z silnych tradycji rodzinnych, w których istnieją bliskie więzi między pokoleniami, są pielęgnowane wartości oparte na szacunku i zrozumieniu. Cieszę się, że w rejonie wileńskim jest coraz więcej przestrzeni i wydarzeń dla rodzin, gdzie można wspólnie spędzać czas, obcować i tworzyć piękne wspomnienia.

Z okazji Międzynarodowego Dnia Rodziny życzę wszystkim rodzinom rejonu wileńskiego siły, jedności i miłości. Niech w Państwa domach nie zabraknie ciepła, radości i wzajemnego wsparcia. Właśnie rodzina jest naszą siłą i największym bogactwem. Bądźmy otwarci i uważni dla swoich bliskich.

Życzę pięknego święta!

Mer Samorządu Rejonu Wileńskiego

Robert Duchniewicz

(S-3522)

**KONCERT POLSKIEGO ORGANISTY
PODCZAS FESTIWALU
„MUZYKA W STARYM KLASZTORZE”**

Instytut Polski w Wilnie serdecznie zaprasza na występ polskiego organisty Marka Stefańskiego w ramach II cyklu koncertów organowych „Muzyka w starym klasztorze”. Koncert odbędzie się 18 maja o godz. 20.00 w wileńskim kościele pw. Wniebowzięcia NMP w Wilnie (Franciszkański, ul. Pranciškonų 1).

Centralna Biblioteka
Samorządu Rejonu Wileńskiego

18 maja /11:00 zaprasza
rodziny na święto z okazji

*Międzynarodowego dnia
rodziny i dnia dziecka*

Zaproszenie na festyn dla dzieci w Rudominie
Z okazji Dnia Dziecka, który w tym roku obchodzony jest 17 maja, Centrum Kultury w Rudominie zaprasza na festyn dla dzieci razem z białym misiem!

Festyn odbędzie się 18 maja o godz. 12.00 w parku w Rudominie (ul. Wileńska 2, Rudomino).
Obowiązuje rejestracja
Link do rejestracji:
<https://forms.gle/PXHStNjHZoB2kEwY9>
Organizatorzy serdecznie zapraszają!

Samorząd rejonu wileńskiego

ZAWODY ORACZY REJONU WILEŃSKIEGO 2024

Wstępna rejestracja uczestników
tel. +370 5 272 6065

14 czerwca godz. 9
wieś Rubno, gmina Lawaryszki
54.790182, 25.680822

Program zawodów:

- 09:00-10:00 – rejestracja uczestników
- 10:00-11:00 – instruktaż, losowanie, regulacja pługów, próba orki
- 11:00-11:20 – otwarcie zawodów
- 11:20-11:40 – orka bruzdy przygotowawczej
- 11:40-12:40 – ocena jakości orki bruzdy przygotowawczej
- 12:40-15:20 – orka
- 15:20-16:20 – ocena orki. Podsumowanie wyników
- 16:20 – uhonorowanie zwycięzców. Zamknięcie zawodów

(S-3520)

XXVII festiwal PIEŚŃ ZNAD SÓLCZY
PARK MIEJSKI W SOLECNIKACH

2024 19 MAJA

godz. 11.00 – KIERMASZ SZTUKI LUDOWEJ I RĘKODZIELA
godz. 12.00 – MSZA ŚW.
godz. 13.30 – KONCERT
godz. 14.00 – WARSZTATY EDUKACYJNE
godz. 17.30 – ZESPÓŁ „CZERWONE GITARY”

Z całego serca

* Niech każdy dzień rozbłyśnie nową nadzieją,
niech zawsze towarzyszy zdrowie i szczęście
a życie płynie wśród życzliwych osób.
Także życzymy błogosławieństwa Bożego,
pomyślności dnia każdego,
niech serce młode zostaje
a Pan Bóg zdrowia Ci dodaje.

Z okazji Dnia Urodzin prezesa koła ZPL **Andżele MAKEVIČIENĖ** wiązankę najserdeczniejszych życzeń: szczęścia, pomyślności w pracy zawodowej i społecznej, realizacji planów i opieki Matki Ostrobramskiej
składa prezes i członkowie koła ZPL „Drogowcy”

* **Czcigodny księżu Dariuszu,**
pozwól nam dzisiaj rzec kilka słów.
Kochany, uwielbiany, żyj nam 100 lat zdrów.

Nie wiemy, co przyniesie nam życie za godzinę, za dzień, za rok, ale wiemy to jedno, że Bóg jest skatą mocną i wierną. To nie odstępujemy od niego ani na krok. Nie znaj nigdy co to troska albo smutku cień. Życzymy tego z serca całego i serdecznie dziękujemy za spędzony z nami dzień.

**Pielgrzymi z Wilna spod klasztoru
św. siostry Faustyny i parafii kościoła św. Józefa**

* W Dniu Imienin **Zofii PASZKIEWICZ** zdrowia życzymy z serca całego, nocy przespanej, dnia spokojnego, zadowolenia z chwili każdej radosnej, abyś w swym sercu codziennie miała wiosnę, a w myślach wspomnień wiele wspańiałych, spełnienia marzeń dużych i małych.
**Mickuńskie Koło Podwileńskich Tradycji Ludowych,
zespół „Mickunianka”**

V REPUBLIKAŃSKI FESTIWAL
TAŃCA LUDOWEGO

2 CZERWCA

11:00 GODZ.

UL. WILEŃSKA 2, RUDOMINO

TAŃCUJ, TAŃCUJ, OKRĘCAJ...

Samorząd rejonu wileńskiego

Posiadasz nieruchomości (działkę czy budynek) i chciałbyś się dowiedzieć jakie są możliwości zmiany ich przeznaczenia czy podziału, podniesienia wartości czy sprzedaży z większym zyskiem?

Nie mieszkasz na Litwie i nie masz nikogo, kto by o to zadbał?

Zapraszam do kontaktu i rozmowy.

Rolandas Matulevičius, tel. +370 659 39 278, e-mail: aubarms@gmail.com.

Czekam na telefony codziennie od godz. 18.

(Zam. 13380)

✝ Wyraży głębokiego żalu i współczucia rodzinie i bliskim z powodu śmierci naszego byłego ucznia Tomka KANEWICZIUSA.

„Ból i samotność po stracie tak bliskiej osoby niech złagodzi prawda, że nie umiera ten, kto pozostaje w sercach bliskich”.

Dyrekcja, grono pedagogiczne, pracownicy
Gimnazjum im. św. Rafała Kalinowskiego w Niemiežu

✝ To tak trudno wytłumaczyć,
że się kogoś nie zobaczy,
że już koniec, że nie wróci,
że nikt tego nie odwróci...

Ubolewamy i składamy wyrazy głębokiego współczucia Leokadii i Mieczysławowi BORUSEWICZOM z powodu śmierci Syna Dariusza. Niech prawda o tym, że nie umiera ten, kto pozostaje w sercu ukoi ból i żal po stracie tak bliskiej osoby.

Pracownicy Muzeum Etnograficznego Wileńszczyzny

✝ „Życie to krótka chwila między pierwszym i ostatnim oddechem”

W imieniu pracowników Centralnej Biblioteki Samorządu Rejonu Wileńskiego składamy wyrazy głębokiego współczucia, wsparcia i otuchy w tych trudnych chwilach dla kierownika Działu Obsługi Czytelników Elany WEIKSZNIENE z powodu śmierci ukochanej siostry.

Awans piłkarzek

Piłkarki reprezentacji Polski zremisowały w Malmoe z Portugalią 1:1 w ostatnim meczu fazy

grupowej mistrzostw Europy do lat 17. Taki wynik wystarczył biało-czerwonym do awansu do półfinału, w którym zmierzą się z Anglią.

Znowu się nie udało...

Australijski żuźlowiec Jason Doyle wygrał na PGE Narodowym w Warszawie turniej Grand Prix, drugą eliminację mistrzostw świata. Drugie miejsce zajął Bartosz Zmarzlik, a trzecie Brytyjczyk Robert Lambert. Turniej GP na PGE Narodowym odbył się po raz ósmy. Jeszcze nigdy nie udało się tu wygrać Polakowi.

50 meczów bez porażki

Piłkarze Bayeru Leverkusenu wygrali na wyjeździe z VfL Bochum 5:0 w przedostatniej kolejce niemieckiej ekstraklasy i pozostają niepokonani po 50 meczach o stawkę w tym sezonie, licząc wszystkie rozgrywki. Tytuł mistrzowski mają zapewniony od kilku tygodni.

Siatkarze na podium

Siatkarze plażowi Maciej Rudol i Filip Lejawa zajęli trzecie miejsce w turnieju najniższej rangi Futures cyklu Beach Pro Tour. W ostatnim meczu pokonali francuski duet Elouan Chouikh, Tom Altwies 2:1 (16:21, 21:16, 15:11).

Duda wskoczył na podium

Jan-Krzysztof Duda zajął trzecie miejsce w zakończonym w niedzielę w Warszawie turnieju Grand Chess Tour w szachach szybkich i błyskawicznych. Ostatniego dnia zawodów na pierwsze miejsce awansował słynny Norweg Magnus Carlsen.

Triumf Łomaczenki

Ukraiński bokser Wasyl Łomaczenko na gali w Perth pokonał George'a Kambososa i zdobył wakujący pas federacji IBF w wadze lekkiej. Sędzia przerwał pojedynek w 11. rundzie, gdy Australijczyk znalazł się na deskach.

Polacy zrewanżowali się Słowakom i awansowali do turnieju finałowego MŚ

Szcypiorniści zdali egzamin z dojrzałości

Polscy piłkarze ręczni wygrali ze Słowacją 33:25 (15:12) w Topolczanach w rewanżowym spotkaniu play off kwalifikacji mistrzostw świata. Biało-czerwoni, którzy wcześniej przegrali u siebie 28:29, awansowali do turnieju finałowego.

W zespole Marcina Lijewskiego, w porównaniu z pierwszym meczem, w składzie nastąpiły trzy zmiany. Bramkę miał wzmocnić mający za sobą występy w Lidze Mistrzów Marcel Jastrzębski, lewe skrzydło Jan Czuwara, a linię defensywy Antoni Doniecki. Stłuczone udo Michała Daszka okazało się na tyle poważną kontuzją, że leworęczny zawodnik nie mógł być do dyspozycji selekcjonera także w rewanżu ze Słowakami.

Niedzielny mecz dla Arkadiusza Moryty miał wyjątkowy charakter. Kapitan reprezentacji rozegrał setny mecz w narodowych barwach. W czwartek w ERGO Arenie podobny jubileusz świętował Maciej Gębala. Moryto mimo kłopotów z barkiem zdecydował się na grę.

Początek meczu był bardzo wyrównany. Zespoły zdobywały na przemian bramkę za bramką. Słowacy dużo uwagi poświęcali w defensywie Kamilowi Syprzakowi (11 goli w pierwszym meczu). To zostawiało więcej swobody graczom linii rozegrania. Gospodarzy do walki starał się zachęcić trafieniami Tomasz Smetanka. Wszystko to było zbyt mało na dobrze grających Polaków, utrzymujących przewagę 5-7 goli.

W finałowych minutach Słowacy zaczęli bronić od linii środkowej. Losy rywalizacji zostały już wcześniej rozstrzygnięte. Pieczęć na awansie, osiemnastym w historii startów biało-czerwonych, postawił Ariel Pietrasik dalekim rzutem do pustej bramki.

Polacy zrewanżowali się za porażkę w Gdańsku i z nawiązką odrobili jednobramkową stratę

Awans do mistrzostw świata trener polskich piłkarzy ręcznych Marcin Lijewski przyrównał do zdania egzaminu dojrzałości. Selekcjoner wyróżnił za bardzo dobrą postawę na boisku kapitana Arkadiusza Morytę, Kamila Syprzaka i Jana Czuwarę. Wymieniona trójka zdobyła w sumie 21 z 33 bramek zespołu.

Losowanie grup finałowych mistrzostw świata zaplanowano na koniec maja. Przyszłoroczny mundial odbędzie się w Chorwacji, Danii i Norwegii w dniach od 14 stycznia do 2 lutego.

Siatkarki z Gimnazjum w Awizieniach po raz 11. na podium

Głowy do góry!

W Kownie zakończyły się mistrzostwa Litwy w siatkówce wśród szkół ogólnokształcących. Te zawody są rozgrywane pod różną nazwą już od 33 lat, ale zasada pozostała ta sama — wyłonić najlepsze siatkarskie zespoły w kategorii dziewcząt i chłopców wśród szkół. Wśród czterech najlepszych zespołów dziewcząt znalazły się siatkarki z Gimnazjum w Awizieniach. Natomiast w kategorii chłopców do rozgrywek finałowych trafili uczniowie z Gimnazjum im. Wielkiego Księcia Litewskiego Olgerda w Mejszagole.

Oba zespoły z rejonu wileńskiego pomyślnie przebrnęły gęste sito eliminacji. Warto zaznaczyć, że obie drużyny musiały pokonać wszystkich rywali na „własnym podwórku”, by móc reprezentować rejon wileński, i tutaj droga obu zespołów była nieco inna.

Różne doświadczenie i dorobek

Chłopcy z Mejszagoly dopiero po dramatycznych zmaganiach wywalczyli to prawo, natomiast dziewczęta zrobiły to w sposób bezapelacyjny nie tracąc żadnego seta w rozgrywkach rejonowych. Eliminacje odbyły się jeszcze w 54 miastach i rejonach i tylko zwycięzcy otrzymali prawo i zaszczyt walczyć na parkietach ogólnokrajowych.

Obie nasze placówki mają bardzo różną siatkarską historię i doświadczenie w takiego rodzaju imprezach. Siatkarki z Awizień od zawsze reprezentują nasz rejon na tych mistrzostwach i do tej pory miały w swojej kolekcji 10 krążków o różnym kolorze. Mało kto może z nimi w tej kategorii licytować się, natomiast siatkarki z Mejszagoly po raz pierwszy stanęły przed szansą zdobycia pierwszego historycznego medalu. Ale również zdobycie prawa do grania o medale nie było ani łatwe, ani krótkie. Po drodze musieli pokonać wszystkich rywali w rozgrywkach strefowych i międzystrefowych i tylko wówczas stanęły przed szansą w rozgrywkach finałowych.

Zdolne pokolenie z Druskienik

W kategorii dziewcząt do finałów, oprócz siatek z Awizień, dojrzały mistrzyni z Kielm, Druskienik oraz Kowna. Faworytkami od lat są siatkarki z Kielm, które w tym roku broniły tytułu i skutecznie go obroniły. Natomiast siatkarki z Kowna nie wykorzystały atutu własnych ścian i uległy wszystkim zespołom, aczkolwiek warto podkreślić w każdym ulegając minimalnie. A więc w ostatnim meczu, w którym siatka rozdzieliła siatek z Awizień i Druskienik, ważyły się losy srebra i brązu. Niestety, siatkarki z Druskienik okazały się lepsze i cieszyły się srebrem. Mimo że siatkarki z Druskienik po raz pierwszy w swojej historii sięgnęły po medale mistrzostw, to gwoździem prawdy trzeba wyraźnie zaznaczyć, że to nie była ani sensacja, ani niespodzianka. Akurat obecny druskienicki zespół ma bardzo zdolne pokolenie, które od kilku lat sieje postrach na siatkarskich parkietach i zawsze walczy o najwyższe trofea.

Chciały powalczyć o więcej

Siatkarki z Awizień musiały zadowolić się miejscem trzecim, ale trudno do nich mieć żal lub pretensję. One powiększyły dorobek swoich poprzedniczek i „na szczył” Gimnazjum w Awizieniach po raz 11. zawisły medale. Tym razem w kolorze brązowym. Dziewczęta z Awizień oczywiście chciały powalczyć o

Siatkarki z Awizień potwierdziły swą klasę i z Kowna wróciły z medalami mistrzostw kraju wśród szkół ogólnokształcących

więcej, a wiedząc jakie rywalki czekają w rozgrywkach finałowych, obawiały się najgorszego miejsca poza podium, miejsca tak bolesnego i tak przez sportowców nielubianego. Więc gratulujemy im, że potrafiły wpisać się „brązowymi” zgłoskami do historii i uszeregować się obok 10 zespołów swoich starszych koleżanek.

Drużyny z rejonu wileńskiego siatkarską potęgą

Wśród chłopców sam udział siatkarki z rejonu wileńskiego w turnieju finałowym był wielką niespodzianką. Zespoły z Szawel, Kowna i Mariampola dość regularnie grają w finałach, natomiast siatkarki z rejonu wileńskiego uczestniczyły w mistrzostwach przed dobrą dekadą. Aczkolwiek siatkarki z Mejszagoly, trafiły do rozgrywek po raz pierwszy, ale to w żaden sposób ich nie zdeprymowało. Wręcz odwrotnie, zagrani bez presji, na luzie, mając za nic autorytety i byli o włos od sprawienia wielkiej sensacji. Po zakończeniu rozgrywek aż trzy zespoły miały po dwa wygrane mecze i jednym przegranym. Więc o kolejności miejsc miał zadecydować lepszy stosunek wygranych i przegranych setów. Niestety, ten wskaźnik nie był korzystny dla naszych chłopców i to oni znaleźli się poza podium. Po złoto sięgnęły siatkarki z Mariampola, natomiast siatkarki z Kowna cieszyły się ze srebra.

Trudno opisać smutek, jaki zapanował w szeregach siatkarki z Mejszagoly, długo nie mogli uwierzyć, że byli tak blisko zwycięstwa i ono im umknęło. Łzy i opuszczone głowy, ten widok po ostatnim gwizdku sędziego zapamiętam na długo. Ale chłopcy głowy do góry! Przecież dokonaliście rzeczy wielkiej, nie musicie się wstydić, odwrotnie musicie być dumni z siebie. Piękna postawa w przekroju całych mistrzostw, rośliście w siłę z każdym meczem, walczyliście jak Dawid z Goliatem. Kto o was słyszał przed rozgrywkami? Niewielu. Natomiast teraz zmusiliście najpotężniejszych do liczenia się z wami.

A więc podsumowując występ naszych obu drużyn możemy śmiało twierdzić, że siatkarki i siatkarki z rejonu wileńskiego są siatkarską potęgą Litwy.

Waldemar Szumski